

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2026/101

z dnia 15 stycznia 2026 r.

w sprawie określenia specyfikacji technicznych i innych wymogów dotyczących zdecentralizowanego systemu informatycznego, o którym mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2844, w odniesieniu do procedur ustanowionych aktami prawnymi wymienionymi w pkt 3 i 4 załącznika I, aktami prawnymi wymienionymi w pkt 1, 10 i 11 załącznika II do tego rozporządzenia oraz w odniesieniu do procedury ustanowionej w art. 19a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1784, wprowadzonym art. 24 pkt 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2844 na potrzeby doręczania dokumentów drogą elektroniczną za pośrednictwem europejskiego elektronicznego punktu dostępu

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2844 z dnia 13 grudnia 2023 r. w sprawie cyfryzacji współpracy sądowej i dostępu do wymiaru sprawiedliwości w sprawach cywilnych i handlowych o charakterze transgranicznym oraz współpracy wymiarów sprawiedliwości i dostępu do wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych o charakterze transgranicznym oraz zmieniające niektóre akty w tych dziedzinach ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 10 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Aby zapewnić bezpieczną, wydajną, szybką, interoperacyjną, poufną i niezawodną komunikację między państwami członkowskimi na potrzeby transgranicznych postępowań sądowych w sprawach cywilnych, handlowych i karnych, należy korzystać z odpowiednich technologii komunikacyjnych, o ile spełnione są pewne warunki dotyczące bezpieczeństwa, integralności i wiarygodności otrzymywanych dokumentów oraz identyfikacji uczestników komunikacji. Zdecentralizowany system informatyczny, o którym mowa w rozporządzeniu (UE) 2023/2844, powinien być domyślnie wykorzystywany w komunikacji między właściwymi organami.
- (2) Ten zdecentralizowany system informatyczny powinien obejmować systemy *back-end* w państwach członkowskich oraz odpowiednich organach i agencjach Unii, jak również interoperacyjne punkty dostępu, za pośrednictwem których te systemy są powiązane przy wykorzystaniu bezpiecznych wzajemnych połączeń.
- (3) Rozporządzenie (UE) 2023/2844 nakłada obowiązek stosowania kwalifikowanych podpisów i pieczęci elektronicznych, a także środków identyfikacji elektronicznej zapewniających wysoki poziom bezpieczeństwa. Aby wypełnić ten obowiązek, konieczne jest zapewnienie, by zdecentralizowany system informatyczny mógł działać z wykorzystaniem kwalifikowanych podpisów i pieczęci elektronicznych oraz środków identyfikacji elektronicznej, takich jak europejskie portfele tożsamości cyfrowej ustanowione na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 ⁽²⁾ („europejskie ramy tożsamości cyfrowej”).
- (4) Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾ (UE) 2022/850 ustanowiono system elektronicznej wymiany informacji z dziedziny e-sprawiedliwości (e-CODEX), który jest narzędziem opracowanym w celu zapewnienia bezpośredniej, interoperacyjnej, zrównoważonej, niezawodnej i bezpiecznej transgranicznej wymiany danych dotyczących spraw między właściwymi organami. Punkty dostępu zdecentralizowanego systemu informatycznego powinny być oparte na systemie e-CODEX.
- (5) Zdecentralizowany system informatyczny na podstawie rozporządzenia (UE) 2023/2844 jest wdrażany w ramach większego zdecentralizowanego systemu informatycznego opartego na e-CODEX, zwanego JUDEX („Justice Digital EXchange system”), który wymaga skutecznej wymiany informacji na temat zmian o wymiarze horyzontalnym.
- (6) Konieczne jest ustanowienie przepisów umożliwiających państwom członkowskim oraz organom i agencjom unijnym dostosowanie ich odpowiednich systemów informatycznych, tak aby można było je podłączyć do zdecentralizowanego systemu informatycznego.

⁽¹⁾ Dz.U. L, 2023/2844, 27.12.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2844/oj>.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym oraz uchylające dyrektywę 1999/93/WE (Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 73, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/910/oj>).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/850 z dnia 30 maja 2022 r. w sprawie informatycznego systemu transgranicznej elektronicznej wymiany danych w obszarze współpracy sądowej w sprawach cywilnych i współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych (system e-CODEX) oraz w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) 2018/1726 (Dz.U. L 150 z 1.6.2022, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2022/850/oj>).

- (7) Państwa członkowskie powinny również móc korzystać z oprogramowania opracowanego przez Komisję (oprogramowania wzorcowego) zamiast z krajowego systemu informatycznego. Aby zapewnić interoperacyjność z krajowymi systemami informatycznymi, oprogramowanie wzorcowe powinno umożliwiać wdrożenie cyfrowych standardów proceduralnych określonych w rozporządzeniu (UE) 2022/850.
- (8) Cyfrowe standardy proceduralne, określone w rozporządzeniu (UE) 2022/850, powinny być wdrażane przez krajowe systemy *back-end* oraz wyznaczone punkty dostępu e-CODEX do celów komunikacji elektronicznej i do jej wsparcia w ramach procedur ustanowionych w aktach prawnych wymienionych w pkt 3 i 4 załącznika I oraz w aktach prawnych wymienionych w pkt 1, 10 i 11 załącznika II do rozporządzenia (UE) 2023/2844 oraz w ramach procedury ustanowionej w art. 19a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1784⁽⁴⁾, wprowadzonym art. 24 pkt 3 rozporządzenia (UE) 2023/2844 na potrzeby doręczania dokumentów drogą elektroniczną za pośrednictwem europejskiego elektronicznego punktu dostępu.
- (9) Żaden z przepisów niniejszego rozporządzenia nie powinien być interpretowany jako odstępstwo od przepisów aktów prawnych wymienionych w art. 1.
- (10) Zgodnie z decyzją Komisji (UE) 2024/789⁽⁵⁾ Irlandia uczestniczy w tym rozporządzeniu wyłącznie w odniesieniu do aktów prawnych wymienionych w załącznikach I i II do rozporządzenia (UE) 2023/2844, w których Irlandia uczestniczy i które są dla niej wiążące. Zgodnie z art. 3 oraz art. 4a ust. 1 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Irlandia powiadomiła o chęci uczestniczenia w przyjęciu i stosowaniu rozporządzenia (UE) 2020/1784.
- (11) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związana ani go nie stosuje.
- (12) Zgodnie z art. 42 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady⁽⁶⁾ (UE) 2018/1725 skonsultowano się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych, który wydał opinię w dniu 28 listopada 2025 r.
- (13) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitet ds. Cyfryzacji Współpracy Sądowej,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zakres

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do:

- 1) komunikacji elektronicznej w procedurach ustanowionych na mocy:
 - a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1896/2006⁽⁷⁾;
 - b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 861/2007⁽⁸⁾;

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1784 z dnia 25 listopada 2020 r. dotyczące doręczania w państwach członkowskich dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych lub handlowych („doręczanie dokumentów”) (wersja przekształcona) (Dz.U. L 405 z 2.12.2020, s. 40, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2020/1784/oj>).

⁽⁵⁾ Decyzja Komisji (UE) 2024/789 z dnia 6 marca 2024 r. potwierdzająca uczestnictwo Irlandii w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2844 w sprawie cyfryzacji współpracy sądowej i dostępu do wymiaru sprawiedliwości w sprawach cywilnych i handlowych o charakterze transgranicznym oraz współpracy wymiarów sprawiedliwości i dostępu do wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych o charakterze transgranicznym (Dz.U. L, 2024/789, 8.3.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2024/789/oj>).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj>).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1896/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. ustanawiające postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty (Dz.U. L 399 z 30.12.2006, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2006/1896/oj>).

⁽⁸⁾ Rozporządzenie (WE) nr 861/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. ustanawiające europejskie postępowanie w sprawie drobnych roszczeń (Dz.U. L 199 z 31.7.2007, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2007/861/oj>).

- c) decyzji ramowej Rady 2002/584/WSiSW⁽⁹⁾;
 - d) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/41/UE⁽¹⁰⁾;
 - e) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1805⁽¹¹⁾;
- 2) komunikacji elektronicznej w procedurze ustanowionej w art. 19a rozporządzenia (UE) 2020/1784, wprowadzonym art. 24 pkt 3 rozporządzenia (UE) 2023/2844 na potrzeby doręczania dokumentów drogą elektroniczną za pośrednictwem europejskiego elektronicznego punktu dostępu.

Artykuł 2

Specyfikacje techniczne dotyczące zdecentralizowanego systemu informatycznego

Specyfikacje techniczne, środki i cele zdecentralizowanego systemu informatycznego, o których mowa w art. 10 ust. 1 lit. a), b), c) i d) rozporządzenia (UE) 2023/2844, określono w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Cyfrowy standard proceduralny dla procedury na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1896/2006

Cyfrowy standard proceduralny mający zastosowanie do komunikacji elektronicznej za pośrednictwem zdecentralizowanego systemu informatycznego w procedurze przewidzianej w rozporządzeniu (WE) nr 1896/2006 określono w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 4

Cyfrowy standard proceduralny dla procedury na podstawie rozporządzenia (WE) nr 861/2007

Cyfrowy standard proceduralny mający zastosowanie do komunikacji elektronicznej za pośrednictwem zdecentralizowanego systemu informatycznego w procedurze przewidzianej w rozporządzeniu (WE) nr 861/2007 określono w załączniku III do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 5

Cyfrowy standard proceduralny dla procedur na podstawie decyzji ramowej 2002/584/WSiSW

Cyfrowy standard proceduralny mający zastosowanie do komunikacji elektronicznej za pośrednictwem zdecentralizowanego systemu informatycznego w procedurach na podstawie decyzji ramowej 2002/584/WSiSW określono w załączniku IV do niniejszego rozporządzenia.

⁽⁹⁾ Decyzja ramowa Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi – oświadczenia niektórych państw członkowskich w przedmiocie przyjęcia decyzji ramowej (Dz.U. L 190 z 18.7.2002, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_framw/2002/584/oj).

⁽¹⁰⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/41/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie europejskiego nakazu dochodzeniowego w sprawach karnych (Dz.U. L 130 z 1.5.2014, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/41/oj>).

⁽¹¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1805 z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie wzajemnego uznawania nakazów zabezpieczenia i nakazów konfiskaty (Dz.U. L 303 z 28.11.2018, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1805/oj>).

*Artykuł 6***Cyfrowy standard proceduralny dla procedur na podstawie dyrektywy 2014/41/UE**

Cyfrowy standard proceduralny mający zastosowanie do komunikacji elektronicznej za pośrednictwem zdecentralizowanego systemu informatycznego w procedurach na podstawie dyrektywy 2014/41/UE określono w załączniku V do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 7***Cyfrowy standard proceduralny dla procedur na podstawie rozporządzenia (UE) 2018/1805**

Cyfrowy standard proceduralny mający zastosowanie do komunikacji elektronicznej za pośrednictwem zdecentralizowanego systemu informatycznego w procedurach na podstawie rozporządzenia (UE) 2018/1805 określono w załączniku VI do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 8***Cyfrowy standard proceduralny dla procedury na podstawie art. 19a rozporządzenia (UE) 2020/1784, wprowadzonego art. 24 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2023/2844**

Cyfrowy standard proceduralny mający zastosowanie do komunikacji elektronicznej za pośrednictwem zdecentralizowanego systemu informatycznego w procedurze ustanowionej w art. 19a rozporządzenia (UE) 2020/1784, wprowadzonym art. 24 pkt 3 rozporządzenia (UE) 2023/2844 na potrzeby doręczania dokumentów drogą elektroniczną za pośrednictwem europejskiego elektronicznego punktu dostępu, określono w załączniku VII do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 9***Harmonogram wdrażania**

Harmonogram wdrażania, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lit. f) rozporządzenia (UE) 2023/2844, określono w załączniku VIII do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 10***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 stycznia 2026 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

ZAŁĄCZNIK I

Specyfikacje techniczne, środki i cele zdecentralizowanego systemu informatycznego**1. Wprowadzenie i zakres**

W niniejszym załączniku określono specyfikacje techniczne, środki i cele zdecentralizowanego systemu informatycznego zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2023/2844 w odniesieniu do aktów prawnych wymienionych w pkt 3 i 4 załącznika I, aktów prawnych wymienionych w pkt 1, 10 i 11 załącznika II do tego rozporządzenia oraz w odniesieniu do procedury ustanowionej w art. 24 pkt 3 rozporządzenia (UE) 2023/2844 na potrzeby doręczania dokumentów drogą elektroniczną za pośrednictwem europejskiego elektronicznego punktu dostępu.

2. Definicje

- 2.1. „Wymiana danych” oznacza wymianę komunikatów i dokumentów za pośrednictwem zdecentralizowanego systemu informatycznego.
- 2.2. „HyperText Transport Protocol Secure” lub „HTTPS” oznacza szyfrowane kanały komunikacji i bezpiecznych połączeń.
- 2.3. „Niezaprzeczalność pochodzenia” oznacza środki dostarczające dowodu integralności i pochodzenia danych metodami takimi jak certyfikacja cyfrowa, infrastruktura klucza publicznego oraz podpisy elektroniczne i pieczęci elektroniczne.
- 2.4. „Niezaprzeczalność odbioru” oznacza środki dostarczające nadawcy danych dowodu odbioru danych przez ich docelowego odbiorcę metodami takimi jak certyfikacja cyfrowa, infrastruktura klucza publicznego oraz podpisy elektroniczne i pieczęci elektroniczne.
- 2.5. „REST” (zmiana stanu poprzez reprezentacje, ang. Representational State Transfer) oznacza styl architektury oprogramowania służący do projektowania aplikacji sieciowych, oparty na bezstanowym modelu komunikacji klient-serwer i wykorzystujący standardowe metody wykonywania operacji na zasobach, które są zazwyczaj reprezentowane w ustrukturyzowanych formatach.
- 2.6. „SOAP” oznacza, zgodnie z normami konsorcjum World Wide Web, specyfikację protokołu przesyłania komunikatów służącego do wymiany ustrukturyzowanych informacji w ramach wdrażania usług sieciowych w sieciach komputerowych.
- 2.7. „Usługa sieciowa” oznacza system oprogramowania służący do obsługi interoperacyjnej interakcji maszyna-maszyna w ramach sieci; system ten posiada interfejs opisany w formacie nadającym się do przetwarzania maszynowego.

3. Metody komunikacji drogą elektroniczną

Do wymiany wiadomości i dokumentów w ramach zdecentralizowanego systemu informatycznego stosuje się metody łączności oparte na usługach, takie jak usługi sieciowe lub inne elementy wielokrotnego użytku i rozwiązania w zakresie oprogramowania.

W szczególności obejmuje to komunikację za pośrednictwem punktów dostępu e-CODEX, określonych w art. 5 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2022/850.

4. Protokoły komunikacyjne

Zdecentralizowany system informatyczny wykorzystuje bezpieczne protokoły internetowe, takie jak HTTPS, do komunikacji w ramach zdecentralizowanego systemu informatycznego oraz oparte na normach protokoły komunikacyjne, takie jak SOAP, lub metody, takie jak REST, do przekazywania danych ustrukturyzowanych i metadanych.

5. Cele w zakresie bezpieczeństwa informacji oraz odpowiednie środki techniczne

- 5.1. W zakresie wymiany informacji za pośrednictwem zdecentralizowanego systemu informatycznego środki techniczne zapewniające minimalne normy bezpieczeństwa technologii informacyjnych obejmują:
- środki zapewniające poufność informacji, w tym wykorzystanie bezpiecznych kanałów komunikacji (takich jak HTTPS);
 - środki zapewniające integralność danych podczas ich przechowywania i przesyłania;
 - środki zapewniające niezaprzeczalność pochodzenia nadawcy informacji w ramach zdecentralizowanego systemu informatycznego i niezaprzeczalność odbioru informacji;
 - środki zapewniające rejestrowanie zdarzeń związanych z bezpieczeństwem informacji zgodnie z uznanymi międzynarodowymi zaleceniami dotyczącymi norm bezpieczeństwa technologii informacyjnych⁽¹⁾;
 - środki zapewniające uwierzytelnianie i upoważnianie użytkownika oraz środki weryfikacji tożsamości systemów podłączonych do zdecentralizowanego systemu informatycznego.
- 5.2. W przypadku gdy w kontekście zdecentralizowanego systemu informatycznego wykorzystuje się protokół TLS, stosuje się najnowszą stabilną wersję protokołu lub, w przypadku jej braku, wersję bez znanych luk w zabezpieczeniach. Dozwolone są wyłącznie klucze o długości zapewniającej odpowiedni poziom bezpieczeństwa kryptograficznego, nie mogą być natomiast stosowane zestawy szyfrów, o których wiadomo, że są niepewne lub przestarzałe.
- 5.3. W miarę możliwości certyfikaty cyfrowe PKI (Public Key Infrastructure) używane do celów funkcjonowania zdecentralizowanego systemu informatycznego są wydawane przez organy certyfikacji uznane za kwalifikowanych dostawców usług zaufania zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 910/2014. Wdraża się środki zapewniające, aby takich certyfikatów używano wyłącznie zgodnie z przeznaczeniem, na wymaganym poziomie zaufania i zgodnie z mającymi zastosowanie wymogami rozporządzenia (UE) nr 910/2014.
- 5.4. Elementy zdecentralizowanego systemu informatycznego opracowuje się zgodnie z zasadą uwzględniania ochrony danych w fazie projektowania i domyślnej ochrony danych oraz wdraża się odpowiednie środki administracyjne, organizacyjne i techniczne w celu zapewnienia wysokiego poziomu cyberbezpieczeństwa.
- 5.5. Komisja projektuje, opracowuje i utrzymuje oprogramowanie wzorcowe zgodnie z wymogami i zasadami ochrony danych określonymi w rozporządzeniu (UE) 2018/1725. Oprogramowanie wzorcowe dostarczone przez Komisję umożliwia państwu członkowskim wykonywanie ich obowiązków wynikających odpowiednio z rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679⁽²⁾ i z dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680⁽³⁾.
- 5.6. Państwa członkowskie, które korzystają z krajowego systemu informatycznego innego niż oprogramowanie wzorcowe, wdrażają niezbędne środki w celu zapewnienia zgodności tego systemu z wymogami odpowiednio rozporządzenia (UE) 2016/679 i dyrektywy (UE) 2016/680.

⁽¹⁾ Bez uszczerbku dla rejestrowania danych do celów bezpieczeństwa mechanizmy rejestrowania stosowane przez elementy zdecentralizowanego systemu informatycznego umożliwiają, w stosownych przypadkach, zapewnienie zgodności z wymogami określonymi w art. 88 rozporządzenia (UE) 2018/1725 oraz, w stosownych przypadkach, w art. 25 dyrektywy (UE) 2016/680, a także ułatwiają administratorom danych wypełnianie ich obowiązków w zakresie rozliczalności.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj>).

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia decyzji ramowej Rady 2008/977/WSiSW (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 89, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2016/680/oj>).

- 5.7. Ze względu na ich udział w zdecentralizowanym systemie informatycznym, Eurojust i Prokuratura Europejska wdrażają niezbędne środki w celu zapewnienia zgodności swoich odpowiednich systemów informatycznych z wymogami rozporządzenia (UE) 2018/1725 i swoich aktów założycielskich.
- 5.8. W odniesieniu do stanowiących część zdecentralizowanego systemu informatycznego systemów informatycznych, za które odpowiadają państwa członkowskie, Eurojust i Prokuratura Europejska, instytucje te ustanawiają solidne mechanizmy wykrywania zagrożeń i reagowania na incydenty w celu zapewnienia terminowego wykrywania incydentów bezpieczeństwa, łagodzenia ich skutków i przywracania funkcjonowania systemu po incydencie, zgodnie ze swoimi odpowiednimi politykami.
6. **Minimalne cele związane z dostępnością**
- 6.1. Państwa członkowskie zapewniają przez całą dobę, 7 dni w tygodniu dostępność elementów zdecentralizowanego systemu informatycznego, za które odpowiadają, przy docelowym wskaźniku dostępności technicznej wynoszącym co najmniej 98 % w ujęciu rocznym, z wyłączeniem planowych prac konserwacyjnych.
- 6.2. Komisja zapewnia przez całą dobę, 7 dni w tygodniu dostępność bazy danych właściwych sądów (organów) (CDB), przy docelowym wskaźniku dostępności technicznej wynoszącym ponad 99 % rocznie, z wyłączeniem planowych prac konserwacyjnych.
- 6.3. W miarę możliwości prace konserwacyjne planuje się poza dniami roboczymi lub w dni robocze w godzinach 20.00–7.00 czasu środkowoeuropejskiego.
- 6.4. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję i pozostałe państwa członkowskie o pracach konserwacyjnych w następujący sposób:
- a) z wyprzedzeniem 5 dni roboczych, jeśli prace mogą spowodować brak dostępu przez okres do 4 godzin;
 - b) z wyprzedzeniem 10 dni roboczych, jeśli prace mogą spowodować brak dostępu przez okres od 4 do 12 godzin;
 - c) z wyprzedzeniem 30 dni roboczych, jeśli prace mogą spowodować brak dostępu przez okres dłuższy niż 12 godzin.
- 6.5. W przypadku gdy państwa członkowskie mają stałe i regularne okna czasowe wykonywania prac konserwacyjnych, informują one Komisję i pozostałe państwa członkowskie o datach i godzinach takich stałych i regularnych okien czasowych prac konserwacyjnych. Bez uszczerbku dla obowiązków określonych w pkt 6.4, jeżeli elementy zdecentralizowanego systemu informatycznego, za które odpowiadają państwa członkowskie, staną się niedostępne w takim stałym regularnym oknie czasowym, państwa członkowskie mogą zdecydować o niepowiadamianiu Komisji o każdym takim przypadku.
- 6.6. W przypadku nieoczekiwanej awarii technicznej elementów zdecentralizowanego systemu informatycznego, za które odpowiedzialne są państwa członkowskie, państwa członkowskie niezwłocznie informują o tym Komisję i pozostałe państwa członkowskie oraz podają przewidywany termin wznowienia funkcjonowania elementów, o ile jest znany.
- 6.7. W przypadku nieoczekiwanej awarii technicznej bazy danych właściwych sądów (organów) (CDB) Komisja niezwłocznie informuje państwa członkowskie o niedostępności bazy oraz o przewidywanym terminie wznowienia jej funkcjonowania, o ile jest on znany.
- 6.8. Państwa członkowskie zapewniają dostępność danych, w tym danych osobowych, przetwarzanych w ramach elementów zdecentralizowanego systemu informatycznego leżących w ich gestii. Wdraża się odpowiednie środki techniczne i organizacyjne w celu zapobiegania utracie danych oraz zapewnienia terminowego przywrócenia dostępu do danych w przypadku wystąpienia incydentu. Środki takie mogą obejmować, w zależności od potrzeb, politykę tworzenia kopii zapasowych i odzyskiwania danych, regularne testowanie integralności kopii zapasowych i procedur przywracania danych oraz mechanizmy nadmiarowości przechowywania danych.

7. Baza danych właściwych sądów (organów) (CDB) ⁽⁴⁾

7.1. Zgodnie z art. 3 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2023/2844 zdecentralizowany system informatyczny umożliwia komunikację elektroniczną między właściwymi organami różnych państw członkowskich, określonymi w art. 2 pkt 1 tego rozporządzenia, oraz między krajowym właściwym organem a organem lub agencją Unii. Zgodnie z art. 3 ust. 6 tego rozporządzenia państwo członkowskie może również podjąć decyzję o wykorzystaniu zdecentralizowanego systemu informatycznego do komunikacji między swoimi organami krajowymi. Ponadto, zgodnie z art. 4 rozporządzenia (UE) 2023/2844, zdecentralizowany system informatyczny umożliwia bezpośrednią komunikację elektroniczną między osobami fizycznymi lub prawnymi lub ich przedstawicielami a właściwymi organami w kontekście rozporządzeń (WE) nr 1896/2006 i (WE) nr 861/2007.

W związku z tym, biorąc pod uwagę obowiązki państw członkowskich w zakresie zgłaszania i aktualizowania wykazu właściwych organów zgodnie z odpowiednimi przepisami aktów prawnych, o których mowa w art. 1 niniejszego rozporządzenia, oraz zgodnie z art. 17 ust. 1 lit. e) rozporządzenia (UE) 2023/2844, nieodzowne jest utworzenie wiarygodnej bazy danych zawierającej informacje dotyczące tych organów do celów zdecentralizowanego systemu informatycznego.

7.2. Wiarygodna baza danych właściwych organów zawiera następujące informacje w ustrukturyzowanym formacie:

- a) do celów art. 4 ust. 2 lit. a) oraz, w stosownych przypadkach, art. 3 ust. 6 rozporządzenia (UE) 2023/2844 informacje dotyczące właściwych organów zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1896/2006, w szczególności jego art. 29 ust. 1, a także organów podlegających dodatkowym zgłoszeniom na podstawie art. 17 ust. 1 lit. e) rozporządzenia (UE) 2023/2844;
- b) do celów art. 4 ust. 2 lit. a) oraz, w stosownych przypadkach, art. 3 ust. 6 rozporządzenia (UE) 2023/2844 informacje na temat właściwych organów zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 861/2007, w szczególności jego art. 25 ust. 1, a także organów podlegających dodatkowym zgłoszeniom na podstawie art. 17 ust. 1 lit. e) rozporządzenia (UE) 2023/2844;
- c) do celów art. 3 ust. 1 oraz, w stosownych przypadkach, art. 3 ust. 6 rozporządzenia (UE) 2023/2844 informacje na temat organów zgłoszonych zgodnie z decyzją ramową Rady 2002/584/WSiSW, w szczególności jej art. 6 ust. 3, art. 7 ust. 2 i art. 25 ust. 2, a także organów, które podlegają dodatkowym zgłoszeniom na podstawie art. 17 ust. 1 lit. e) rozporządzenia (UE) 2023/2844;
- d) do celów art. 3 ust. 1 oraz, w stosownych przypadkach, art. 3 ust. 6 rozporządzenia (UE) 2023/2844 informacje na temat organów zgłoszonych zgodnie z dyrektywą 2014/41/UE, w szczególności jej art. 33 ust. 1 lit. a) i c), a także organów, które podlegają dodatkowym zgłoszeniom na podstawie art. 17 ust. 1 lit. e) rozporządzenia (UE) 2023/2844;
- e) do celów art. 3 ust. 1 oraz, w stosownych przypadkach, art. 3 ust. 6 rozporządzenia (UE) 2023/2844 informacje na temat organów zgłoszonych zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/1805, w szczególności jego art. 24 ust. 1 i 2, a także organów podlegających dodatkowym zgłoszeniom na podstawie art. 17 ust. 1 lit. e) rozporządzenia (UE) 2023/2844;
- f) do celów art. 4 ust. 4 i art. 24 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2023/2844 informacje na temat właściwych organów podlegających dodatkowym zgłoszeniom zgodnie z art. 17 ust. 1 lit. e) rozporządzenia (UE) 2023/2844 do celów art. 19a rozporządzenia (UE) 2020/1784;
- g) organy, o których mowa w lit. c)–e), obejmują:
 - (i) przedstawiciele krajowych Eurojustu, w tym w odniesieniu do sytuacji, w których na podstawie art. 8 ust. 3 i 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1727 ⁽⁵⁾ mogą oni, zgodnie z prawem krajowym, wydać lub wykonać wnioski o wzajemną pomoc prawną lub wzajemne uznanie bądź nakazywać podjęcie czynności dochodzeniowych przewidzianych w dyrektywie 2014/41/UE, wnosić o ich podjęcie lub je wykonywać;

⁽⁴⁾ Ze względów historycznych system ten nosi nazwę „bazy danych właściwych sądów”. Aby jednak zapewnić większą jasność, wiarygodna baza danych będzie również zawierać informacje na temat innych rodzajów organów, takich jak prokuratury, komornicy sądowi i ministerstwa sprawiedliwości.

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1727 z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (Eurojust) oraz zastąpienia i uchylenia decyzji Rady 2002/187/WSiSW (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 138, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1727/oj>).

- (ii) w odniesieniu do decyzji ramowej Rady 2002/584/WSiSW – delegowanych prokuratorów europejskich w rozumieniu art. 33 ust. 2 rozporządzenia Rady (UE) 2017/1939 ⁽⁶⁾;
 - (iii) delegowanych prokuratorów europejskich i prokuratorów europejskich, jeżeli zostali zgłoszeni przez państwa członkowskie zgodnie z art. 105 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2017/1939 jako właściwe organy wydające lub wykonujące (lub jako właściwe organy będące zarówno organami wydającymi, jak i wykonującymi);
- h) informacje niezbędne do umożliwienia komunikacji z biurem centralnym EPPO za pośrednictwem zdecentralizowanego systemu informatycznego, w stosownych przypadkach;
 - i) w stosownych przypadkach informacje niezbędne do określenia obszarów geograficznych właściwości organów lub inne istotne kryteria niezbędne do ustalenia ich właściwości;
 - j) informacje niezbędne do prawidłowego routingu wiadomości technicznych w ramach zdecentralizowanego systemu informatycznego.
- 7.3. Komisja jest odpowiedzialna za opracowanie, utrzymanie, obsługę i wspieranie funkcjonowania wiarygodnej bazy danych.
- 7.4. Baza danych właściwych sądów (organów) (CDB) umożliwia państwom członkowskim aktualizowanie zawartych w niej informacji, a organom uczestniczącym w zdecentralizowanym systemie informatycznym — programowy dostęp do informacji i ich pobieranie.
- 7.5. Dostęp do bazy danych właściwych sądów (organów) (CDB) jest możliwy za pośrednictwem wspólnego protokołu komunikacyjnego, niezależnie od tego, czy organy podłączone do zdecentralizowanego systemu informatycznego korzystają z systemu *back-end*, czy też wdrażają oprogramowanie wzorcowe.
- 7.6. Państwa członkowskie zapewniają, by informacje o ich organach w oficjalnej bazie danych, o której mowa w pkt 7.2, były kompletne, dokładne i aktualne.

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażające wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (Dz.U. L 283 z 31.10.2017, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1939/oj>).

ZAŁĄCZNIK II

Cyfrowy standard proceduralny na potrzeby cyfryzacji rozporządzenia (WE) nr 1896/2006**1. Wprowadzenie i zakres**

W art. 3 ust. 9 rozporządzenia (UE) 2022/850 w sprawie skomputeryzowanego systemu transgranicznej wymiany danych w obszarze współpracy sądowej w sprawach cywilnych i karnych (system e-CODEX) „cyfrowy standard proceduralny” zdefiniowano jako specyfikacje techniczne dla modeli procesów biznesowych i schematów danych określające elektroniczną strukturę danych wymienianych za pośrednictwem punktów dostępu e-CODEX. Model procesów biznesowych opracowuje się, utrzymuje i aktualizuje przy zastosowaniu normy Business Process Model and Notation (BPMN) lub innych ogólnobranżowych norm dotyczących modelowania procesów biznesowych.

Schematy danych muszą umożliwiać interoperacyjną wymianę danych za pośrednictwem systemu e-CODEX.

W związku z tym, do celów cyfryzacji rozporządzenia (WE) nr 1896/2006 w niniejszym załączniku określono specyfikacje techniczne dotyczące:

- a) modeli procesów biznesowych;
- b) schematów danych.

2. Specyfikacje techniczne dla modeli procesów biznesowych na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1896/2006

Specyfikacje techniczne modeli procesów biznesowych uznaje się za specyfikacje minimalne i określają one kluczowe aspekty niezbędne do umożliwienia komunikacji elektronicznej do celów rozporządzenia (WE) nr 1896/2006 za pośrednictwem zdecentralizowanego systemu informatycznego i obejmują zarówno przypadki komunikacji transgranicznej, jak i – gdy państwa członkowskie zdecydują się wykorzystać zdecentralizowany system informatyczny do tego celu – przypadki komunikacji między podmiotami krajowymi (np. gdy sprawa zostaje przekazana dalej do innego właściwego sądu lub organu).

Specyfikacje te są następujące:

Wniosek o wszczęcie postępowania w sprawie europejskiego nakazu zapłaty

- Złożenie pozwu – powód przesyła formularz A do sądu.
- Wezwanie powoda przez sąd do uzupełnienia lub poprawienia pozwu – sąd przesyła formularz B do powoda.
- Skierowanie do powoda propozycji zmiany pozwu o wydanie europejskiego nakazu zapłaty – sąd przesyła formularz C do powoda.
- Sąd odrzuca pozew – sąd wysyła formularz D do powoda.
- Powód wycofuje pozew – powód informuje sąd o wycofaniu pozwu.
- Płatności – strony i sąd komunikują się w sprawie uiszczenia opłat.
- Przekazanie dalej do właściwego sądu – sąd przekazuje pozew dalej do właściwego sądu.

Prowadzenie postępowania w sprawie europejskiego nakazu zapłaty

- Przedłużenie terminu – powód lub pozwany wnoszą o przedłużenie terminu wyznaczonego przez sąd, a sąd przekazuje decyzję w sprawie wniosku.
- Sąd wydaje i doręcza pozwanemu europejski nakaz zapłaty – sąd wydaje i doręcza pozwanemu europejski nakaz zapłaty (formularz E).
- Pozwany wnosi sprzeciw wobec europejskiego nakazu zapłaty – pozwany składa w sądzie oświadczenie o sprzeciwie wobec europejskiego nakazu zapłaty (formularz F).

Po wydaniu europejskiego nakazu zapłaty

- Sąd przesyła powodowi stwierdzenie wykonalności europejskiego nakazu zapłaty – sąd przesyła powodowi stwierdzenie wykonalności (formularz G).
- Odwołanie – powód lub pozwany mogą złożyć odwołanie, jeśli jest to możliwe zgodnie z prawem krajowym.
- Ponowne badanie – w wyjątkowych przypadkach pozwany wnosi o ponowne zbadanie sprawy.

3. Specyfikacje techniczne schematów danych

W poniższych punktach przedstawiono przepisy dotyczące specyfikacji technicznych, które stanowią podstawę do opracowania definicji schematów XML (XSD). W specyfikacjach tych zdefiniowano kluczowe elementy i wszelkie inne informacje w celu zapewnienia wyczerpującego opisu na potrzeby opracowania tych schematów.

Opis ma mieć charakter ogólny, umożliwiającą modyfikację i rozszerzenie opracowanych schematów XSD bez konieczności wprowadzania zmian w tych specyfikacjach.

Specyfikacje dotyczą przepisowych formatów, uprzednio zdefiniowanych wiadomości lub wiadomości tekstowych używanych w wymianie informacji zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1896/2006.

3.1. Uwagi ogólne

W odniesieniu do wszystkich schematów, które należy przedstawić, stosuje się następujące przepisy:

Wersjonowanie

W celu ułatwienia zarządzania wersjami schematu podaje się atrybut wersji. Umożliwi to aktualizację schematu w przyszłych iteracjach odpowiednio do wymogów biznesowych, przy czym przy wprowadzaniu nowych funkcji i udoskonalen jest wskazane, czy nowa wersja jest kompatybilna wstecznie.

Deklaracja schematu i metadane

W stosownych przypadkach w schemacie wykorzystuje się odpowiednie normy lub słowniki, stosowane przez system e-CODEX do zapewnienia interoperacyjności, które są niezbędne do właściwej walidacji elementów oraz typów określonych w danym schemacie. Składana dokumentacja może obejmować:

- unijny słownik podstawowy e-Justice,
- niekwalifikowane typy danych,
- listę kodów językowych Unii Europejskiej.

W stosownych przypadkach schemat może również zawierać odpowiednie normy ETSI w celu wykorzystania ich definicji.

Adnotacje i dokumentacja

Adnotacje: każdemu elementowi w schemacie zwykle towarzyszą adnotacje. W adnotacjach zawarte są czytelne dla człowieka informacje na temat danego elementu, często określające w jasny i zwięzły sposób jego przeznaczenie lub zastosowanie.

Użycie i możliwość dostosowania

Struktura modułowa: każdą sekcję projektuje się w sposób zapewniający określoną funkcjonalność, a także możliwe jest jej ponowne użycie lub niezależne dostosowanie. To ułatwia dostosowanie schematu do różnych przypadków użycia.

Możliwość rozszerzenia: schemat projektuje się tak, aby umożliwić włączanie nowych elementów lub atrybutów, jeżeli w przyszłości potrzebne będą dodatkowe informacje. Osiąga się to poprzez zastosowanie opcjonalnych elementów i sekwencji, które można rozszerzać bez naruszania istniejących wdrożeń.

Struktura możliwa do dostosowania: schemat projektuje się pod kątem umożliwienia w razie potrzeby dodawania lub modyfikowania elementów lub rodzajów danych. Struktura formularza może umożliwić uwzględnienie zmian w wymogach bez większych modyfikacji projektu.

Elementy opcjonalne: elementy formularza mogą być oznaczone jako opcjonalne, co oznacza, że można je uwzględnić lub pomijać odpowiednio do konkretnych okoliczności.

Schemat projektuje się w taki sposób, aby umożliwić gromadzenie ustrukturyzowanych danych na potrzeby konkretnych wniosków.

Modyfikacje

W projekcie schematu kładzie się nacisk na elastyczność, modułowość i łatwość dostosowania. Złożone typy i elementy opcjonalne muszą zapewniać, by możliwe było użycie schematu w różnych scenariuszach, a zarazem by był on łatwy do modyfikacji i rozszerzenia.

3.2. Przepisowe formaty

Specyfikacje techniczne schematów danych określają ustrukturyzowane ramy przedstawiania formularzy, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1896/2006, w formacie XML.

3.3. Uprzednio zdefiniowane wiadomości

Upřednio zdefiniowane wiadomości to formy wymiany informacji ustanowionej w rozporządzeniu, ale w przypadku których w akcie prawnym nie przewidziano żadnego konkretnego formatu. Ich rodzaje i liczba zostaną określone w trakcie analizy biznesowej i technicznej.

Ich schematy projektuje się tak, aby określały strukturę definicji schematów XML (XSD), zapewniając spójność, strukturę i zgodność z potrzebami biznesowymi.

Zarys kluczowych elementów tych schematów jest następujący:

- Sekcja najwyższego poziomu w tym schemacie musi nosić nazwę odpowiadającą konkretnemu rodzajowi definiowanej wiadomości.
- W ramach tej struktury dodaje się i określa niezbędne pola wymagane dla konkretnego rodzaju wiadomości, zapewniając właściwe przedstawienie elementów danych.

3.4. Wiadomości tekstowe

Wiadomości tekstowe to formy prezentacji wymiany informacji, umożliwiające przekazywanie nieustrukturyzowanych lub częściowo ustrukturyzowanych treści, co pozwala na elastyczność przy jednoczesnym zachowaniu zgodności z wymogami regulacyjnymi i biznesowymi. Schemat ten jest zaprojektowany tak, aby określał strukturę definicji schematów XML (XSD) dla tych wiadomości, zapewniając spójność i prawidłowe formatowanie.

Zarys kluczowych elementów tych schematów jest następujący:

- Sekcja najwyższego poziomu w tym schemacie musi nosić nazwę odpowiadającą konkretnemu rodzajowi definiowanej wiadomości tekstowej.
- W schemacie określa się niezbędną strukturę wiadomości tekstowej, zarazem umożliwiając odpowiednie uporządkowanie elementów w zależności od wymogów.
- W ramach tej struktury zostaną dodane i określone niezbędne pola wymagane dla konkretnego rodzaju wiadomości tekstowej, zapewniające właściwe przedstawienie elementów danych.

ZAŁĄCZNIK III

Cyfrowy standard proceduralny na potrzeby cyfryzacji rozporządzenia (WE) nr 861/2007**1. Wprowadzenie i zakres**

W art. 3 ust. 9 rozporządzenia (UE) 2022/850 w sprawie skomputeryzowanego systemu transgranicznej wymiany danych w obszarze współpracy sądowej w sprawach cywilnych i karnych (system e-CODEX) „cyfrowy standard proceduralny” zdefiniowano jako specyfikacje techniczne dla modeli procesów biznesowych i schematów danych określające elektroniczną strukturę danych wymienianych za pośrednictwem punktów dostępu e-CODEX. Model procesów biznesowych opracowuje się, utrzymuje i aktualizuje przy zastosowaniu normy Business Process Model and Notation (BPMN) lub innych ogólnobranżowych norm dotyczących modelowania procesów biznesowych.

Schematy danych muszą umożliwiać interoperacyjną wymianę danych za pośrednictwem systemu e-CODEX.

W związku z tym do celów cyfryzacji rozporządzenia (WE) nr 861/2007 w niniejszym załączniku określono specyfikacje techniczne dotyczące:

- a) modeli procesów biznesowych;
- b) schematów danych.

2. Specyfikacje techniczne dla modeli procesów biznesowych na podstawie rozporządzenia (WE) nr 861/2007

Specyfikacje techniczne modeli procesów biznesowych uznaje się za specyfikacje minimalne i określają one kluczowe aspekty niezbędne do umożliwienia komunikacji elektronicznej do celów rozporządzenia (WE) nr 861/2007 za pośrednictwem zdecentralizowanego systemu informatycznego i obejmują zarówno przypadki komunikacji transgranicznej, jak i – gdy państwa członkowskie zdecydują się wykorzystać zdecentralizowany system informatyczny do tego celu – przypadki komunikacji między podmiotami krajowymi (np. gdy sprawa zostaje przekazana dalej do innego właściwego sądu lub organu).

Specyfikacje te są następujące:

Wniosek o wszczęcie europejskiego postępowania w sprawie drobnych roszczeń

- Złożenie pozwu – powód wypełnia i składa do sądu formularz pozwu (formularz A).
- Wytoczone powództwo nie dotyczy spraw objętych zakresem stosowania rozporządzenia – sąd informuje powoda, jeżeli powództwo nie dotyczy spraw objętych zakresem zastosowania rozporządzenia.
- Powód wycofuje pozew – powód informuje sąd o wycofaniu pozwu.
- Powód informuje sąd, że nie wycofuje pozwu – powód informuje sąd, że nie chce wycofać pozwu.
- Wezwanie powoda przez sąd o uzupełnienie lub skorygowanie danych zawartych w formularzu pozwu – sąd wzywa powoda (formularz B) do uzupełnienia lub skorygowania danych zawartych w formularzu pozwu.
- Sąd zwraca pozew – sąd może również zwrócić pozew.
- Płatności – strony i sąd komunikują się w sprawie uiszczenia opłat.
- Przekazanie dalej do właściwego sądu – sąd przekazuje pozew dalej do właściwego sądu.

Prowadzenie europejskiego postępowania w sprawie drobnych roszczeń

- Sąd doręcza pozwanemu formularz pozwu – sąd doręcza pozwanemu formularz pozwu i formularz C.
- Pozwany składa odpowiedź na pozew – pozwany składa odpowiedź na pozew (formularz C).
- Pozwany składa powództwo wzajemne – pozwany składa powództwo wzajemne (formularz A).
- Sąd wzywa do dostarczenia tłumaczenia dokumentu – sąd wzywa powoda lub pozwanego do dostarczenia tłumaczenia dokumentu.

- Rozprawa – powód lub pozwany wnoszą o przeprowadzenie rozprawy sądowej, o czym decyduje sąd, lub sąd z własnej inicjatywy podejmuje decyzję o przeprowadzeniu rozprawy.
- Przedłużenie terminu – powód lub pozwany wnoszą o przedłużenie terminu wyznaczonego przez sąd, a sąd podejmuje decyzję w sprawie takiego wniosku.
- Orzeczenie sądu – orzeczenie sądu wobec pozwanego i powoda.

Po wydaniu orzeczenia

- Odwołanie – jeżeli zgodnie z prawem krajowym możliwe jest odwołanie od orzeczenia, powód lub pozwany mogą je złożyć.
- Ponowne zbadanie orzeczenia – w wyjątkowych przypadkach pozwany może złożyć wniosek o ponowne zbadanie sprawy, a sąd podejmuje decyzję w sprawie wniosku o ponowne zbadanie.
- Wniosek o wydanie zaświadczenia – powód lub pozwany zwracają się do sądu o wydanie zaświadczenia (formularz D).

3. Specyfikacje techniczne schematów danych

W poniższych punktach przedstawiono przepisy dotyczące specyfikacji technicznych, które stanowią podstawę do opracowania definicji schematów XML (XSD). W specyfikacjach tych zdefiniowano kluczowe elementy i wszelkie inne informacje w celu zapewnienia wyczerpującego opisu na potrzeby opracowania tych schematów.

Opis ma mieć charakter ogólny, umożliwiający modyfikację i rozszerzenie opracowanych schematów XSD bez konieczności wprowadzania zmian w tych specyfikacjach.

Poniższe specyfikacje dotyczą przepisowych formatów, uprzednio zdefiniowanych wiadomości lub wiadomości tekstowych używanych w wymianie informacji zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 861/2007.

3.1. Uwagi ogólne

W odniesieniu do wszystkich schematów, które należy przedstawić, stosuje się następujące przepisy:

Wersjonowanie

W celu ułatwienia zarządzania wersjami schematu podaje się atrybut wersji. Umożliwi to aktualizację schematu w przyszłych iteracjach odpowiednio do wymogów biznesowych, przy czym przy wprowadzaniu nowych funkcji i udoskonaleń zostaje wskazane, czy nowa wersja jest kompatybilna wstecznie.

Deklaracja schematu i metadane

W stosownych przypadkach w schemacie wykorzystuje się odpowiednie normy lub słowniki, stosowane przez system e-CODEX do zapewnienia interoperacyjności, które są niezbędne do właściwej walidacji elementów oraz typów określonych w danym schemacie. Składana dokumentacja może obejmować:

- unijny słownik podstawowy e-Justice,
- niekwalifikowane typy danych,
- listę kodów językowych Unii Europejskiej.

W stosownych przypadkach schemat może również zawierać odpowiednie normy ETSI w celu wykorzystania ich definicji.

Adnotacje i dokumentacja

Adnotacje: każdemu elementowi w schemacie zwykle towarzyszą adnotacje. W adnotacjach zawarte są czytelne dla człowieka informacje na temat danego elementu, często określające w jasny i zwięzły sposób jego przeznaczenie lub zastosowanie.

Użycie i możliwość dostosowania

Struktura modułowa: każdą sekcję projektuje się w sposób zapewniający określoną funkcjonalność, a także możliwe jest jej ponowne użycie lub niezależne dostosowanie. To ułatwia dostosowanie schematu do różnych przypadków użycia.

Możliwość rozszerzenia: schemat projektuje się tak, aby umożliwić włączanie nowych elementów lub atrybutów, jeżeli w przyszłości potrzebne będą dodatkowe informacje. Osiąga się to poprzez zastosowanie opcjonalnych elementów i sekwencji, które można rozszerzać bez naruszania istniejących wdrożeń.

Struktura możliwa do dostosowania: schemat projektuje się pod kątem umożliwienia w razie potrzeby dodawania lub modyfikowania elementów lub rodzajów danych. Struktura formularza może umożliwić uwzględnienie zmian w wymogach bez większych modyfikacji projektu.

Elementy opcjonalne: elementy formularza mogą być oznaczone jako opcjonalne, co oznacza, że można je uwzględnić lub pomijać odpowiednio do konkretnych okoliczności.

Schemat projektuje się w taki sposób, aby umożliwić gromadzenie ustrukturyzowanych danych na potrzeby konkretnych wniosków.

Modyfikacje

W projekcie schematu kładzie się nacisk na elastyczność, modułowość i łatwość dostosowania. Złożone typy i elementy opcjonalne muszą zapewniać, by możliwe było użycie schematu w różnych scenariuszach, a zarazem by był on łatwy do modyfikacji i rozszerzenia.

3.2. Przepisowe formaty

Specyfikacje techniczne schematów danych określają ustrukturyzowane ramy przedstawiania formularzy, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 861/2007, w formacie XML.

3.3. Uprzednio zdefiniowane wiadomości

Upřednio zdefiniowane wiadomości to formy wymiany informacji ustanowionej w rozporządzeniu, ale w przypadku których w akcie prawnym nie przewidziano żadnego konkretnego formatu. Ich rodzaje i liczba zostaną określone w trakcie analizy biznesowej i technicznej.

Ich schematy projektuje się tak, aby określały strukturę definicji schematów XML (XSD), zapewniając spójność, strukturę i zgodność z potrzebami biznesowymi.

Zarys kluczowych elementów tych schematów jest następujący:

- Element najwyższego poziomu w tym schemacie musi nosić nazwę odpowiadającą konkretnemu rodzajowi definiowanej wiadomości.
- W ramach tej struktury dodaje się i określa niezbędne pola wymagane dla konkretnego rodzaju wiadomości, zapewniając właściwe przedstawienie elementów danych.

3.4. Wiadomości tekstowe

Wiadomości tekstowe to formy prezentacji wymiany informacji, umożliwiające przekazywanie nieustrukturyzowanych lub częściowo ustrukturyzowanych treści, co pozwala na elastyczność przy jednoczesnym zachowaniu zgodności z wymogami regulacyjnymi i biznesowymi. Schemat ten jest zaprojektowany tak, aby określał strukturę definicji schematów XML (XSD) dla tych wiadomości, zapewniając spójność i prawidłowe formatowanie.

Zarys kluczowych elementów tych schematów jest następujący:

- Sekcja najwyższego poziomu w tym schemacie musi nosić nazwę odpowiadającą konkretnemu rodzajowi definiowanej wiadomości tekstowej.
- W schemacie określa się niezbędną strukturę wiadomości tekstowej, zarazem umożliwiając odpowiednie uporządkowanie elementów w zależności od wymogów.
- W ramach tej struktury zostaną dodane i określone niezbędne pola wymagane dla konkretnego rodzaju wiadomości tekstowej, zapewniające właściwe przedstawienie elementów danych.

ZAŁĄCZNIK IV

Cyfrowy standard proceduralny na potrzeby cyfryzacji decyzji ramowej 2002/584/WSiSW**1. Wprowadzenie i zakres**

W art. 3 ust. 9 rozporządzenia (UE) 2022/850 w sprawie skomputeryzowanego systemu transgranicznej wymiany danych w obszarze współpracy sądowej w sprawach cywilnych i karnych (system e-CODEX) „cyfrowy standard proceduralny” zdefiniowano jako specyfikacje techniczne dla modeli procesów biznesowych i schematów danych określające elektroniczną strukturę danych wymienianych za pośrednictwem punktów dostępu e-CODEX. Model procesów biznesowych opracowuje się, utrzymuje i aktualizuje przy zastosowaniu normy Business Process Model and Notation (BPMN) lub innych ogólnobranżowych norm dotyczących modelowania procesów biznesowych.

Schematy danych muszą umożliwiać interoperacyjną wymianę danych za pośrednictwem systemu e-CODEX.

W związku z tym do celów cyfryzacji decyzji ramowej 2002/584/WSiSW w niniejszym załączniku określono specyfikacje techniczne dotyczące:

- a) modeli procesów biznesowych;
- b) schematów danych.

2. Specyfikacje techniczne dla modeli procesów biznesowych na podstawie decyzji ramowej 2002/584/WSiSW

Specyfikacje techniczne modeli procesów biznesowych uznaje się za specyfikacje minimalne i określają one kluczowe aspekty niezbędne do umożliwienia komunikacji elektronicznej do celów decyzji ramowej 2002/584/WSiSW za pośrednictwem zdecentralizowanego systemu informatycznego i obejmują zarówno przypadki komunikacji transgranicznej, jak i – gdy państwa członkowskie zdecydują się wykorzystać zdecentralizowany system informatyczny do tego celu – przypadki komunikacji między podmiotami krajowymi (np. gdy następuje przekazanie lub odbiór za pośrednictwem organu centralnego, w stosownych przypadkach).

Aby zapewnić zgodność z art. 9 i 10 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW, przebiegi działań wspierające opisane poniżej modele procesów biznesowych muszą uwzględniać możliwość przekazywania europejskiego nakazu aresztowania (ENA) poza zdecentralizowanym systemem informatycznym, w tym za pośrednictwem Systemu Informacyjnego Schengen (SIS). Faktyczny proces komunikacji za pośrednictwem takich kanałów wykracza jednak poza zakres tego cyfrowego standardu proceduralnego.

Specyfikacje techniczne modeli procesów biznesowych są następujące:

Model procesu wydawania i przekazywania ENA

Organ sądowy wydający nakaz wydaje ENA i przesyła go właściwemu organowi sądowemu wykonującemu nakaz w państwie członkowskim, w którym przebywa (lub prawdopodobnie przebywa) osoba, której dotyczy wniosek.

Model procesu otrzymania i wykonywania ENA

Po otrzymaniu ENA organ sądowy wykonujący nakaz ocenia wniosek i podejmuje decyzję o wydaniu żądanej osoby państwu wydającemu nakaz lub o odmowie wydania osoby, której dotyczy wniosek.

Model procesu wydania osoby na podstawie ENA

W przypadku podjęcia decyzji o wydaniu osoby, wobec której wydano nakaz, organ sądowy wykonujący nakaz informuje o tym organy państwa wydającego nakaz. W tym procesie uwzględniono również wydanie warunkowe i odroczenie wydania, a także tranzyt przez terytorium innego państwa członkowskiego, w stosownych przypadkach.

Model procesu odmowy wydania osoby, której dotyczy wniosek

W przypadku gdy organ sądowy wykonujący nakaz podejmuje decyzję o odmowie wydania osoby, której dotyczy wniosek, informuje o tym organ sądowy, który wydał nakaz.

Model procesu wycofania ENA

Jeżeli organ sądowy wydający ENA podejmie decyzję o jego wycofaniu, powiadamia o tym organ sądowy wykonujący nakaz, w którym osoba, której dotyczy wniosek, została pozbawiona wolności. Wycofanie może nastąpić po wydaniu i przekazaniu ENA, aż do momentu wydania danej osoby.

Model procesu ścigania za inne przestępstwa

Jeżeli organ sądowy wydający nakaz zamierza ścigać osobę, której dotyczy wniosek, za inne przestępstwa (por. art. 27 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW) i pod warunkiem że nie zachodzi sytuacja domniemanej zgody zgodnie z art. 27 ust. 1 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW, organ sądowy wydający nakaz występuje z wnioskiem w rozumieniu art. 27 ust. 4 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW.

Model procesu wydania osoby do trzeciego państwa członkowskiego

Trzecie państwo członkowskie może wystąpić z wnioskiem o wydanie osoby, która została wcześniej wydana z jednego państwa członkowskiego do innego. W takich przypadkach zgodę musi wyrazić ostatnie państwo wykonujące ENA.

Model procesu ekstradycji do państwa trzeciego

Zgodnie z art. 28 ust. 4 osoba wydana na podstawie ENA nie może zostać poddana ekstradycji do państwa trzeciego bez zgody organu państwa członkowskiego, które wydało tę osobę.

3. Specyfikacje techniczne schematów danych

W poniższych punktach przedstawiono przepisy dotyczące specyfikacji technicznych, które stanowią podstawę do opracowania definicji schematów XML (XSD) na potrzeby cyfryzacji decyzji ramowej 2002/584/WSiSW. W specyfikacjach tych zdefiniowano kluczowe elementy i wszelkie inne informacje w celu zapewnienia wyczerpującego opisu na potrzeby opracowania tych schematów.

Opis ma mieć charakter ogólny, umożliwiając modyfikację i rozszerzenie opracowanych schematów XSD bez konieczności wprowadzania zmian w tych specyfikacjach.

Specyfikacje dotyczą przepisowego formatu, załączonego do decyzji ramowej 2002/584/WSiSW, wszelkich uprzednio zdefiniowanych wiadomości lub wiadomości tekstowych używanych w wymianie informacji na podstawie decyzji ramowej 2002/584/WSiSW.

3.1. Uwagi ogólne

W odniesieniu do wszystkich schematów, które należy przedstawić, stosuje się następujące przepisy:

Wersjonowanie

W celu ułatwienia zarządzania wersjami schematu podaje się atrybut wersji. Umożliwi to aktualizację schematu w przyszłych iteracjach odpowiednio do wymogów biznesowych, przy czym przy wprowadzaniu nowych funkcji i udoskonaleń zostaje wskazane, czy nowa wersja jest kompatybilna wstecznie.

Deklaracja schematu i metadane

W stosownych przypadkach w schemacie wykorzystuje się odpowiednie normy lub słowniki, stosowane przez system e-CODEX do zapewnienia interoperacyjności, które są niezbędne do właściwej walidacji elementów oraz typów określonych w danym schemacie. Składana dokumentacja może obejmować:

- unijny słownik podstawowy e-Justice,
- elementy zagregowane,
- niekwalifikowane typy danych,
- listę kodów językowych Unii Europejskiej.

W stosownych przypadkach schemat może również zawierać odpowiednie normy ETSI w celu wykorzystania ich definicji.

Adnotacje i dokumentacja

Adnotacje: każdemu elementowi w schemacie zwykle towarzyszą adnotacje. W adnotacjach zawarte są czytelne dla człowieka informacje na temat danego elementu, często określające w jasny i zwięzły sposób jego przeznaczenie lub zastosowanie.

Użycie i możliwość dostosowania

Struktura modułowa: każdą sekcję projektuje się w sposób zapewniający określoną funkcjonalność, a także możliwe jest jej ponowne użycie lub niezależne dostosowanie. To ułatwia dostosowanie schematu do różnych przypadków użycia.

Możliwość rozszerzenia: schemat projektuje się tak, aby umożliwić włączanie nowych elementów lub atrybutów, jeżeli w przyszłości potrzebne będą dodatkowe informacje. Osiąga się to poprzez zastosowanie opcjonalnych elementów i sekwencji, które można rozszerzać bez naruszania istniejących wdrożeń.

Struktura możliwa do dostosowania: schemat projektuje się pod kątem umożliwienia w razie potrzeby dodawania lub modyfikowania elementów lub rodzajów danych. Struktura formularza może umożliwiać uwzględnienie zmian w wymogach bez większych modyfikacji projektu.

Elementy opcjonalne: elementy formularza mogą być oznaczone jako opcjonalne, co oznacza, że można je uwzględnić lub pomijać odpowiednio do konkretnych okoliczności.

Schemat projektuje się w taki sposób, aby umożliwić gromadzenie ustrukturyzowanych danych na potrzeby konkretnych wniosków.

Modyfikacje

W projekcie schematu kładzie się nacisk na elastyczność, modułowość i łatwość dostosowania. Złożone typy i elementy opcjonalne muszą zapewniać, by możliwe było użycie schematu w różnych scenariuszach, a zarazem by był on łatwy do modyfikacji i rozszerzenia.

3.2. Przepisowe formaty

Specyfikacje techniczne schematów danych określają ustrukturyzowane ramy przedstawiania formularzy, zgodnie z decyzją ramową 2002/584/WSiSW, w formacie XML.

3.3. Uprzednio zdefiniowane wiadomości

Upřednio zdefiniowane wiadomości to formy wymiany informacji ustanowionej w decyzji ramowej 2002/584/WSiSW, ale w przypadku których w akcie prawnym nie przewidziano żadnego konkretnego formatu. Ich rodzaje i liczba zostaną określone w trakcie analizy biznesowej i technicznej.

Ich schematy muszą być zaprojektowane tak, aby określały strukturę definicji schematów XML (XSD), zapewniając spójność, strukturę i zgodność z potrzebami biznesowymi.

Zarys kluczowych elementów tych schematów jest następujący:

- Element najwyższego poziomu w tym schemacie musi nosić nazwę odpowiadającą konkretnemu rodzajowi zdefiniowanej wiadomości.
- W ramach tej struktury dodaje się i określa niezbędne pola wymagane dla konkretnego rodzaju wiadomości, zapewniając właściwe przedstawienie elementów danych.

3.4. Wiadomości tekstowe

Wiadomości tekstowe to formy prezentacji wymiany informacji, umożliwiające przekazywanie nieustrukturyzowanych lub częściowo ustrukturyzowanych treści, co pozwala na elastyczność przy jednoczesnym zachowaniu zgodności z wymogami regulacyjnymi i biznesowymi. Schemat ten jest zaprojektowany tak, aby określał strukturę definicji schematów XML (XSD) dla tych wiadomości, zapewniając spójność i prawidłowe formatowanie.

Zarys kluczowych elementów tych schematów jest następujący:

- Sekcja najwyższego poziomu w tym schemacie musi nosić nazwę odpowiadającą konkretnemu rodzajowi definiowanej wiadomości tekstowej.
- W schemacie określa się niezbędną strukturę wiadomości tekstowej, zarazem umożliwiając odpowiednie uporządkowanie elementów w zależności od wymogów.
- W ramach tej struktury dodaje się i określa niezbędne pola wymagane dla konkretnego rodzaju wiadomości tekstowej, zapewniając właściwe przedstawienie elementów danych.

—

ZAŁĄCZNIK V

Cyfrowy standard proceduralny na potrzeby cyfryzacji dyrektywy 2014/41/UE**1. Wprowadzenie i zakres**

W art. 3 ust. 9 rozporządzenia (UE) 2022/850 w sprawie skomputeryzowanego systemu transgranicznej wymiany danych w obszarze współpracy sądowej w sprawach cywilnych i karnych (system e-CODEX) „cyfrowy standard proceduralny” zdefiniowano jako specyfikacje techniczne dla modeli procesów biznesowych i schematów danych określające elektroniczną strukturę danych wymienianych za pośrednictwem punktów dostępu e-CODEX. Model procesów biznesowych opracowuje się, utrzymuje i aktualizuje przy zastosowaniu normy Business Process Model and Notation (BPMN) lub innych ogólnobranżowych norm dotyczących modelowania procesów biznesowych.

Schematy danych muszą umożliwiać interoperacyjną wymianę danych za pośrednictwem systemu e-CODEX.

W związku z tym do celów cyfryzacji dyrektywy 2014/41/UE w niniejszym załączniku określono specyfikacje techniczne dotyczące:

- a) modeli procesów biznesowych;
- b) schematów danych.

2. Specyfikacje techniczne dla modeli procesów biznesowych na podstawie dyrektywy 2014/41/UE

Specyfikacje techniczne modeli procesów biznesowych uznaje się za specyfikacje minimalne i określają one kluczowe aspekty niezbędne do umożliwienia komunikacji elektronicznej do celów dyrektywy 2014/41/UE za pośrednictwem zdecentralizowanego systemu informatycznego i obejmują zarówno przypadki komunikacji transgranicznej, jak i – gdy państwa członkowskie zdecydują się wykorzystać zdecentralizowany system informatyczny do tego celu – przypadki komunikacji między podmiotami krajowymi (np. gdy następuje przekazanie lub odbiór za pośrednictwem organu centralnego, w stosownych przypadkach).

Specyfikacje te są następujące:

2.1. Europejski nakaz dochodzeniowy (END)**Model procesu wydawania i przekazywania END**

- Wydanie i przekazanie END (załącznik A): organ wydający wydaje END i przekazuje go organowi wykonującemu (w stosownych przypadkach za pośrednictwem wyznaczonego organu centralnego).
- Udzielenie dodatkowych informacji: organ wydający udziela organowi wykonującemu dodatkowych informacji (w stosownych przypadkach za pośrednictwem wyznaczonego organu centralnego).
- Zmiana END (załącznik A): organ wydający zastępuje pierwotny END zmienionym END i przekazuje go organowi wykonującemu (w stosownych przypadkach za pośrednictwem wyznaczonego organu centralnego).
- Wydanie i przekazanie uzupełniającego END (załącznik A): organ wydający wydaje END, który uzupełnia wcześniejszy END i przekazuje go organowi wykonującemu (w stosownych przypadkach za pośrednictwem wyznaczonego organu centralnego).
- Wysłanie powiadomienia: organ wydający wysyła powiadomienie o środkach odwoławczych podjętych w związku z wydaniem END do organu wykonującego (w stosownych przypadkach za pośrednictwem wyznaczonego organu centralnego).
- Wycofanie END: organ wydający informuje organ wykonujący o całkowitym wycofaniu END (w stosownych przypadkach za pośrednictwem wyznaczonego organu centralnego).
- Wniosek o aktualizację statusu: organ wydający wnioskuje o aktualizację statusu dotyczącą postępów w uznaniu i wykonaniu END do organu wykonującego (w stosownych przypadkach za pośrednictwem wyznaczonego organu centralnego).
- Wysyłanie i odbieranie wszelkich innych informacji niezbędnych w kontekście END do/od organu wykonującego lub, w stosownych przypadkach, do/od wyznaczonego organu centralnego.

Model procesu otrzymywania i wykonywania END

- Otrzymanie END i przesłanie potwierdzenia otrzymania (załącznik B): organ wykonujący otrzymuje wydany END od organu wydającego i przesyła potwierdzenie otrzymania (w stosownych przypadkach za pośrednictwem wyznaczonego organu centralnego). W przypadku przekazania END dalej obowiązek ten ma zastosowanie zarówno do organu, który pierwotnie otrzymał END, w tym do wyznaczonego organu centralnego, jak i do organu, któremu przekazano dalej END.
- Przekazanie dalej END i poinformowanie organu wydającego o przekazaniu (załącznik B): jeżeli organ, który otrzymał END, nie jest organem właściwym lub jest tylko częściowo właściwy lub jeżeli END wpłynął do wyznaczonego organu centralnego (w stosownych przypadkach), END jest przekazywany dalej właściwemu organowi wykonującemu w państwie wykonującym, a organ, który przekazuje dalej END, informuje o tym organ wydający (w stosownych przypadkach za pośrednictwem wyznaczonego organu centralnego).
- Zwrot END: jeżeli END nie został wydany przez organ wydający określony w art. 2 lit. c) dyrektywy 2014/41/UE, organ wykonujący zwraca END organowi wydającemu (w stosownych przypadkach za pośrednictwem wyznaczonego organu centralnego).
- Wysłanie powiadomienia: organ wykonujący powiadamia organ wydający o danej sytuacji na podstawie następujących przepisów dyrektywy 2014/41/UE: motyw 22, art. 10 ust. 4 i 5, art. 12 ust. 5 i 6, art. 14 ust. 5, art. 15, art. 16 ust. 2 lit. a), b) i c), art. 16 ust. 3 lit. b), art. 19 ust. 2, art. 32 ust. 2 i art. 32 ust. 5 (w stosownych przypadkach za pośrednictwem wyznaczonego organu centralnego).
- Wniosek o dodatkowe informacje: organ wykonujący wnioskuje do organu wydającego (w stosownych przypadkach za pośrednictwem wyznaczonego organu centralnego) o udzielenie dodatkowych informacji.
- Informowanie o postępach w wykonywaniu END: organ wykonujący informuje organ wydający o postępach w uznawaniu i wykonywaniu END (w stosownych przypadkach za pośrednictwem wyznaczonego organu centralnego).
- Przesyłanie rezultatów wykonania END: organ wykonujący przesyła rezultaty wykonania END (w całości lub w części) organowi wydającemu (w stosownych przypadkach za pośrednictwem wyznaczonego organu centralnego).
- Odmowa wykonania END: organ wykonujący informuje organ wydający o odmowie wykonania END (w stosownych przypadkach za pośrednictwem wyznaczonego organu centralnego).
- Zakończenie postępowania w przypadku wycofania END przez organ wydający.
- Wysyłanie i odbieranie wszelkich innych informacji niezbędnych w kontekście END do/od organu wydającego lub, w stosownych przypadkach, do/od wyznaczonego organu centralnego.

Model wydawania i przekazywania wniosków o tranzyt

- Wydawanie i przekazywanie wniosku o tranzyt: organ wnioskujący o tranzyt (organ państwa wydającego właściwy do wydania wniosku o tranzyt) wydaje wniosek o tranzyt i przekazuje go organowi zezwalającemu na tranzyt (organowi państwa członkowskiego tranzytu uprawnionemu do udzielenia zezwolenia na tranzyt).
- Udzielenie dodatkowych informacji: organ wnioskujący o tranzyt przekazuje dodatkowe informacje organowi zezwalającemu na tranzyt.
- Wycofanie wniosku o tranzyt: organ wnioskujący o tranzyt informuje organ zezwalający na tranzyt o całkowitym wycofaniu wniosku o tranzyt.
- Wysyłanie i odbieranie wszelkich innych informacji niezbędnych w kontekście wniosku o tranzyt do/od organu zezwalającego na tranzyt.

Model procesu otrzymywania i odpowiadania na wnioski o tranzyt

- Otrzymanie wniosku o tranzyt: organ wydający zezwolenie na tranzyt otrzymuje wniosek o tranzyt od organu wnioskującego o tranzyt.
- Przekazanie dalej wniosku o tranzyt: jeżeli organ, który otrzymał wniosek o tranzyt, nie jest organem właściwym, przekazuje wniosek o tranzyt dalej do właściwego organu zezwalającego na tranzyt.
- Wniosek o dodatkowe informacje: organ wydający zezwolenie na tranzyt zwraca się do organu wnioskującego o tranzyt o dodatkowe informacje.
- Wysłanie odpowiedzi na wniosek o tranzyt: organ wydający zezwolenie na tranzyt wysyła odpowiedź na wniosek o tranzyt (informując o swojej decyzji w sprawie udzielenia zezwolenia na tranzyt) do organu wnioskującego o tranzyt.
- Zakończenie postępowania po wycofaniu wniosku o tranzyt przez organ wnioskujący o tranzyt.
- Wysyłanie i odbieranie wszelkich innych komunikatów niezbędnych w kontekście wniosku o tranzyt do/od organu wnioskującego o tranzyt.

2.2. Powiadomienie o operacji przechwytywania przekazów telekomunikacyjnych**Model procesu wydawania i przekazywania powiadomienia o operacji przechwytywania przekazów telekomunikacyjnych**

- Wydanie i przekazanie powiadomienia o operacji przechwytywania przekazów telekomunikacyjnych (załącznik C): właściwy organ przechwytyjącego państwa członkowskiego przekazuje powiadomienie o operacji przechwytywania przekazów telekomunikacyjnych właściwemu organowi powiadamianego państwa członkowskiego.
- Udzielenie dodatkowych informacji: właściwy organ przechwytyjącego państwa członkowskiego przekazuje dodatkowe informacje właściwemu organowi powiadamianego państwa członkowskiego.
- Zmiana powiadomienia o operacji przechwytywania przekazów telekomunikacyjnych (załącznik C): właściwy organ przechwytyjącego państwa członkowskiego zastępuje oryginalne powiadomienie o operacji przechwytywania przekazów telekomunikacyjnych zmodyfikowanym powiadomieniem o operacji przechwytywania przekazów telekomunikacyjnych i przesyła je właściwemu organowi powiadamianego państwa członkowskiego.
- Wycofanie powiadomienia o operacji przechwytywania przekazów telekomunikacyjnych: właściwy organ przechwytyjącego państwa członkowskiego informuje właściwy organ powiadamianego państwa członkowskiego o całkowitym wycofaniu powiadomienia o operacji przechwytywania przekazów telekomunikacyjnych.
- Wysyłanie i odbieranie wszelkich innych komunikatów niezbędnych w kontekście powiadomienia o operacji przechwytywania przekazów telekomunikacyjnych do/od właściwego organu powiadamianego państwa członkowskiego.

Model procesu otrzymywania i odpowiadania na powiadomienie o operacji przechwytywania przekazów telekomunikacyjnych

- Otrzymanie powiadomienia o operacji przechwytywania przekazów telekomunikacyjnych: właściwy organ powiadamianego państwa członkowskiego otrzymuje powiadomienie o operacji przechwytywania przekazów telekomunikacyjnych od właściwego organu przechwytyjącego państwa członkowskiego.
- Przekazanie dalej powiadomienia o operacji przechwytywania przekazów telekomunikacyjnych: jeżeli organ, który otrzymał powiadomienie o operacji przechwytywania przekazów telekomunikacyjnych, nie jest organem właściwym, przekazuje powiadomienie o operacji przechwytywania przekazów telekomunikacyjnych dalej właściwemu organowi powiadamianego państwa członkowskiego.
- Wniosek o dodatkowe informacje: właściwy organ powiadamianego państwa członkowskiego zwraca się o dodatkowe informacje do właściwego organu przechwytyjącego państwa członkowskiego.
- Wysłanie powiadomienia: właściwy organ powiadamianego państwa członkowskiego wysyła powiadomienie do właściwego organu przechwytyjącego państwa członkowskiego, informując o podjętej decyzji, że przechwytywanie przekazów telekomunikacyjnych nie może być przeprowadzone lub musi zostać zakończone, oraz w razie konieczności o tym, że wszelkie materiały już przechwycone, w czasie, gdy osoba, której dotyczy przechwytywanie znajdowała się na terytorium tego państwa członkowskiego, nie mogą być wykorzystane lub mogą być wykorzystane wyłącznie na warunkach określonych przez to państwo członkowskie.

- Zakończenie postępowania po wycofaniu powiadomienia o operacji przechwytywania przekazów telekomunikacyjnych przez właściwy organ przechwytyjącego państwa członkowskiego.
- Wysyłanie i odbieranie wszelkich innych komunikatów niezbędnych w kontekście powiadomienia o operacji przechwytywania przekazów telekomunikacyjnych do/od właściwego organu przechwytyjącego państwa członkowskiego.

3. **Specyfikacje techniczne schematów danych**

W poniższych punktach przedstawiono przepisy dotyczące specyfikacji technicznych, które stanowią podstawę do opracowania definicji schematów XML (XSD) na potrzeby cyfryzacji dyrektywy 2014/41/UE. W specyfikacjach tych zdefiniowano kluczowe elementy i wszelkie inne informacje w celu zapewnienia wyczerpującego opisu na potrzeby opracowania tych schematów.

Opis ma mieć charakter ogólny, umożliwiającą modyfikację i rozszerzenie opracowanych schematów XSD bez konieczności wprowadzania zmian w tych specyfikacjach.

Specyfikacje dotyczą przepisowego formatu, uprzednio zdefiniowanych wiadomości lub wiadomości tekstowych używanych w wymianie informacji na podstawie dyrektywy 2014/41/UE.

3.1. **Uwagi ogólne**

W odniesieniu do wszystkich schematów, które należy przedstawić, stosuje się następujące przepisy:

Wersjonowanie

W celu ułatwienia zarządzania wersjami schematu podaje się atrybut wersji. Umożliwi to aktualizację schematu w przyszłych iteracjach odpowiednio do wymogów biznesowych, przy czym przy wprowadzaniu nowych funkcji i udoskonalień zostaje wskazane, czy nowa wersja jest kompatybilna wstecznie.

Deklaracja schematu i metadane

W stosownych przypadkach w schemacie wykorzystuje się odpowiednie normy lub słowniki, stosowane przez system e-CODEX do zapewnienia interoperacyjności, które są niezbędne do właściwej walidacji elementów oraz typów określonych w danym schemacie. Składana dokumentacja może obejmować:

- unijny słownik podstawowy e-Justice,
- elementy zagregowane,
- niekwalifikowane typy danych,
- listę kodów językowych Unii Europejskiej.

W stosownych przypadkach schemat może również zawierać odpowiednie normy ETSI w celu wykorzystania ich definicji.

Adnotacje i dokumentacja

Adnotacje: każdemu elementowi w schemacie zwykle towarzyszą adnotacje. Powinny one zawierać zrozumiałe dla człowieka informacje o elemencie, często określające w jasny i zwięzły sposób jego przeznaczenie lub zastosowanie.

Użycie i możliwość dostosowania

Struktura modułowa: każdą sekcję projektuje się w sposób zapewniający określoną funkcjonalność, a także możliwe jest jej ponowne użycie lub niezależne dostosowanie. Powinno to ułatwić dostosowanie schematu do różnych przypadków użycia.

Możliwość rozszerzenia: schemat projektuje się tak, aby umożliwić włączanie nowych elementów lub atrybutów, jeżeli w przyszłości potrzebne będą dodatkowe informacje. Można to osiągnąć poprzez zastosowanie opcjonalnych elementów i sekwencji, które można rozszerzać bez naruszania istniejących wdrożeń.

Struktura możliwa do dostosowania: schemat projektuje się pod kątem umożliwienia w razie potrzeby dodawania lub modyfikowania elementów lub rodzajów danych. Struktura formularza może umożliwiać uwzględnienie zmian w wymogach bez większych modyfikacji projektu.

Elementy opcjonalne: wiele elementów formularza może być oznaczonych jako opcjonalne, co oznacza, że można je uwzględnić lub pomijać odpowiednio do konkretnych okoliczności.

Schemat projektuje się w taki sposób, aby umożliwić gromadzenie ustrukturyzowanych danych na potrzeby konkretnych wniosków.

Modyfikacje

W projekcie schematu kładzie się nacisk na elastyczność, modułowość i łatwość dostosowania. Złożone typy i elementy opcjonalne muszą zapewniać, by możliwe było użycie schematu w różnych scenariuszach, a zarazem by był on łatwy do modyfikacji i rozszerzenia.

3.2. Przepisowe formaty

Specyfikacje techniczne schematów danych określają ustrukturyzowane ramy przedstawiania formularzy, zgodnie z dyrektywą 2014/41/UE, w formacie XML.

3.3. Uprzednio zdefiniowane wiadomości

Upřednio zdefiniowane wiadomości to formy wymiany informacji ustanowionej w na podstawie dyrektywy 2014/41/UE, ale w przypadku których w akcie prawnym nie przewidziano żadnego konkretnego formatu. Ich rodzaje i liczba zostaną określone w trakcie analizy biznesowej i technicznej.

Ich schematy projektuje się tak, aby określały strukturę definicji schematów XML (XSD), zapewniając spójność, strukturę i zgodność z potrzebami biznesowymi.

Zarys kluczowych elementów tych schematów jest następujący:

- Element najwyższego poziomu w tym schemacie musi nosić nazwę odpowiadającą konkretnemu rodzajowi definiowanej wiadomości.
- W ramach tej struktury dodaje się i określa niezbędne pola wymagane dla konkretnego rodzaju wiadomości, zapewniając właściwe przedstawienie elementów danych.

3.4. Wiadomości tekstowe

Wiadomości tekstowe to formy prezentacji wymiany informacji, umożliwiające przekazywanie nieustrukturyzowanych lub częściowo ustrukturyzowanych treści, co pozwala na elastyczność przy jednoczesnym zachowaniu zgodności z wymogami regulacyjnymi i biznesowymi. Schemat ten jest zaprojektowany tak, aby określał strukturę definicji schematów XML (XSD) dla tych wiadomości, zapewniając spójność i prawidłowe formatowanie.

Zarys kluczowych elementów tych schematów jest następujący:

- Sekcja najwyższego poziomu w tym schemacie musi nosić nazwę odpowiadającą konkretnemu rodzajowi definiowanej wiadomości tekstowej.
- W schemacie określa się niezbędną strukturę wiadomości tekstowej, zarazem umożliwiając odpowiednie uporządkowanie elementów w zależności od wymogów.
- W ramach tej struktury dodaje się i określa niezbędne pola wymagane dla konkretnego rodzaju wiadomości tekstowej, zapewniając właściwe przedstawienie elementów danych.

ZAŁĄCZNIK VI

Cyfrowy standard proceduralny na potrzeby cyfryzacji rozporządzenia (UE) 2018/1805**1. Wprowadzenie i zakres**

W art. 3 ust. 9 rozporządzenia (UE) 2022/850 w sprawie skomputeryzowanego systemu transgranicznej wymiany danych w obszarze współpracy sądowej w sprawach cywilnych i karnych (system e-CODEX) „cyfrowy standard proceduralny” zdefiniowano jako specyfikacje techniczne dla modeli procesów biznesowych i schematów danych określające elektroniczną strukturę danych wymienianych za pośrednictwem punktów dostępu e-CODEX. Model procesów biznesowych opracowuje się, utrzymuje i aktualizuje przy zastosowaniu normy Business Process Model and Notation (BPMN) lub innych ogólnobranżowych norm dotyczących modelowania procesów biznesowych.

Schematy danych muszą umożliwiać interoperacyjną wymianę danych za pośrednictwem systemu e-CODEX.

W związku z tym do celów cyfryzacji rozporządzenia (UE) 2018/1805, w niniejszym załączniku określono specyfikacje techniczne dotyczące:

- a) modeli procesów biznesowych;
- b) schematów danych.

2. Specyfikacje techniczne dla modeli procesów biznesowych na podstawie rozporządzenia (UE) 2018/1805

Specyfikacje techniczne modeli procesów biznesowych uznaje się za specyfikacje minimalne i określają one kluczowe aspekty niezbędne do umożliwienia komunikacji elektronicznej do celów rozporządzenia (UE) 2018/1805 za pośrednictwem zdecentralizowanego systemu informatycznego i obejmują zarówno przypadki komunikacji transgranicznej, jak i – gdy państwa członkowskie zdecydują się wykorzystać zdecentralizowany system informatyczny do tego celu – przypadki komunikacji między podmiotami krajowymi (np. gdy następuje przekazane lub odbiór za pośrednictwem organu centralnego, w stosownych przypadkach).

Specyfikacje te są następujące:

2.1. Nakaz zabezpieczenia***Model procesu wydawania i przekazywania zaświadczenia dotyczącego zabezpieczenia/nakazu zabezpieczenia***

- Wydanie i przekazanie nakazu zabezpieczenia: organ wydający wydaje nakaz zabezpieczenia i przesyła odpowiednie zaświadczenie dotyczące zabezpieczenia (wraz z (poświadczoną) kopią lub cyfrowym oryginałem nakazu zabezpieczenia, jeżeli wymaga tego państwo wykonujące) do właściwego organu wykonującego (w stosownych przypadkach za pośrednictwem wyznaczonego organu centralnego).
- Udzielenie dodatkowych informacji: organ wydający udziela organowi wykonującemu dodatkowych informacji (w stosownych przypadkach za pośrednictwem wyznaczonego organu centralnego).
- Wycofanie nakazu zabezpieczenia: w przypadku gdy nakaz zabezpieczenia nie może być już uznawany i wykonywany lub utracił ważność, organ wydający nakaz wycofuje nakaz zabezpieczenia (w stosownych przypadkach za pośrednictwem wyznaczonego organu centralnego).
- Odpowiedź na wniosek o ograniczenie okresu zabezpieczenia: organ wydający odpowiada na wniosek o ograniczenie okresu zabezpieczenia.
- Wysyłanie i odbieranie wszelkich innych informacji niezbędnych w kontekście nakazu zabezpieczenia do/od organu wykonującego lub, w stosownych przypadkach, do/od wyznaczonego organu centralnego.

Model procesu otrzymywania zaświadczenia dotyczącego zabezpieczenia/nakazu zabezpieczenia i podejmowania decyzji w ich sprawie

- Otrzymanie nakazu zabezpieczenia: organ wykonujący otrzymuje nakaz zabezpieczenia (bezpośrednio lub za pośrednictwem organu centralnego państwa wykonującego) i musi ocenić wniosek, aby podjąć decyzję w sprawie uznania i wykonania nakazu.
- Przekazanie dalej nakazu zabezpieczenia: jeżeli nakaz zabezpieczenia został przekazany organowi centralnemu państwa wykonującego, organ ten przekazuje nakaz zabezpieczenia dalej właściwemu organowi wykonującemu i informuje o tym organ wydający.

- Wniosek o dodatkowe informacje: organ wykonujący wnioskuje do organu wydającego (w stosownych przypadkach za pośrednictwem wyznaczonego organu centralnego) o udzielenie dodatkowych informacji
- Przedłużenie terminu: organ wykonujący informuje organ wydający o niemożności dotrzymania terminu (w stosownych przypadkach za pośrednictwem wyznaczonego organu centralnego).
- Powiadomienie o decyzji w sprawie uznania i wykonania: organ wykonujący uznaje przekazany nakaz zabezpieczenia (w całości lub częściowo). Stosuje środki niezbędne do jego wykonania i informuje organ wydający o swojej decyzji (w stosownych przypadkach za pośrednictwem wyznaczonego organu centralnego). Wykonanie może zostać odroczone z jednej z przyczyn określonych w przepisach prawa.
- Poinformowanie o odroczeniu: organ wykonujący informuje organ wydający o odroczeniu wykonania nakazu zabezpieczenia (bezpośrednio lub za pośrednictwem organu centralnego).
- Poinformowanie o środkach zaskarżenia: organ wykonujący informuje organ wydający o zastosowanych środkach zaskarżenia (bezpośrednio lub za pośrednictwem organu centralnego).
- Przesłanie sprawozdania z wykonania: po pomyślnym wykonaniu nakazu zabezpieczenia organ wykonujący przesyła sprawozdanie z wykonania organowi wydającemu (bezpośrednio lub za pośrednictwem organu centralnego).
- Wniosek o ograniczenie okresu zabezpieczenia: w dowolnym momencie po wykonaniu nakazu zabezpieczenia organ wykonujący może zwrócić się do organu wydającego z wnioskiem o ograniczenie okresu zabezpieczenia.
- Powiadomienie o niemożności wykonania nakazu: organ wykonujący powiadamia organ wydający o niemożności wykonania zaświadczenia/nakazu zabezpieczenia (bezpośrednio lub za pośrednictwem organu centralnego).
- Powiadomienie o decyzji o odmowie uznania i wykonania nakazu: organ wykonujący informuje organ wydający o swojej decyzji o odmowie uznania i wykonania nakazu zabezpieczenia (bezpośrednio lub za pośrednictwem organu centralnego).
- Zakończenie postępowania po cofnięciu nakazu zabezpieczenia przez organ wydający (w stosownych przypadkach za pośrednictwem wyznaczonego organu centralnego).
- Wysyłanie i odbieranie wszelkich innych informacji niezbędnych w kontekście nakazu zabezpieczenia do/od organu wydającego lub, w stosownych przypadkach, do/od wyznaczonego organu centralnego.

2.2. **Nakaz konfiskaty**

Wydawanie i przekazywanie zaświadczenia dotyczącego konfiskaty/nakazu konfiskaty

- Wydanie i przekazanie nakazu konfiskaty: organ wydający wydaje nakaz konfiskaty i przesyła odpowiednie zaświadczenie dotyczące konfiskaty (w tym kopię lub cyfrowy oryginał nakazu konfiskaty, jeżeli wymaga tego państwo wykonujące) odpowiedniemu organowi wykonującemu lub odpowiednim organom wykonującym (w stosownych przypadkach za pośrednictwem wyznaczonego organu centralnego).
- Udzielenie dodatkowych informacji: organ wydający przekazuje organowi wykonującemu dodatkowe informacje (w stosownych przypadkach za pośrednictwem wyznaczonego organu centralnego).
- Wycofanie nakazu konfiskaty: jeżeli nakaz konfiskaty nie może już zostać wykonany lub nie jest już ważny, organ wydający wycofuje nakaz konfiskaty (w stosownych przypadkach za pośrednictwem wyznaczonego organu centralnego).
- Wysyłanie i odbieranie wszelkich innych informacji niezbędnych w kontekście zaświadczenia/nakazu konfiskaty do/od organu wykonującego lub, w stosownych przypadkach, do/od wyznaczonego organu centralnego.

Otrzymanie zaświadczenia dotyczącego konfiskaty/nakazu konfiskaty i podjęcie decyzji w ich sprawie

- Otrzymanie zaświadczenia dotyczącego konfiskaty/nakazu konfiskaty: po otrzymaniu nakazu konfiskaty (bezpośrednio lub za pośrednictwem organu centralnego państwa wykonującego) organ wykonujący ocenia wniosek pod kątem jego uznania i wykonania.
- Przekazanie dalej nakazu konfiskaty: jeżeli nakaz konfiskaty został przekazany organowi centralnemu państwa wykonującego, organ ten przekazuje nakaz konfiskaty dalej właściwemu organowi wykonującemu i informuje organ wydający o jego przekazaniu dalej.
- Wniosek o dodatkowe informacje: organ wykonujący wnioskuje do organu wydającego (w stosownych przypadkach za pośrednictwem wyznaczonego organu centralnego) o udzielenie dodatkowych informacji.
- Przedłużenie terminu: organ wykonujący informuje organ wydający o powodach niedotrzymania terminów i obie strony uzgadniają odpowiedni harmonogram (w stosownych przypadkach za pośrednictwem wyznaczonego organu centralnego).
- Powiadomienie o decyzji w sprawie uznania i wykonania: organ wykonujący uznaje przekazany nakaz konfiskaty, stosuje środki niezbędne do jego wykonania i informuje organ wydający o swojej decyzji (bezpośrednio lub za pośrednictwem organu centralnego). Wykonanie może zostać odroczone z jednej z przyczyn określonych w przepisach prawa.
- Poinformowanie o odroczeniu: organ wykonujący informuje organ wydający o odroczeniu wykonania nakazu konfiskaty (bezpośrednio lub za pośrednictwem organu centralnego).
- Poinformowanie o środkach zaskarżenia: organ wykonujący informuje organ wydający o zastosowanych środkach zaskarżenia (bezpośrednio lub za pośrednictwem organu centralnego).
- Przesłanie informacji o rezultacie wykonania: po pomyślnym wykonaniu nakazu konfiskaty organ wykonujący przesyła informacje o rezultacie wykonania organowi wydającemu (bezpośrednio lub za pośrednictwem organu centralnego).
- Poinformowanie o niemożności wykonania nakazu konfiskaty: organ wykonujący powiadamia organ wydający o niemożności wykonania nakazu konfiskaty (w stosownych przypadkach za pośrednictwem wyznaczonego organu centralnego).
- Powiadomienie o decyzji o odmowie uznania lub wykonania nakazu: organ wykonujący informuje organ wydający o swojej decyzji o odmowie uznania i wykonania nakazu konfiskaty.
- Zakończenie postępowania po cofnięciu nakazu konfiskaty przez organ wydający (w stosownych przypadkach za pośrednictwem wyznaczonego organu centralnego).
- Wysyłanie i odbieranie wszelkich innych informacji niezbędnych w kontekście nakazu konfiskaty do/od organu wydającego lub, w stosownych przypadkach, do/od wyznaczonego organu centralnego.

3. Specyfikacje techniczne schematów danych

W poniższych punktach przedstawiono przepisy dotyczące specyfikacji technicznych, które stanowią podstawę do opracowania definicji schematów XML (XSD) na potrzeby cyfryzacji rozporządzenia (UE) 2018/1805. W specyfikacjach tych zdefiniowano kluczowe elementy i wszelkie inne informacje w celu zapewnienia wyczerpującego opisu na potrzeby opracowania tych schematów.

Opis ma mieć charakter ogólny, umożliwiający modyfikację i rozszerzenie opracowanych schematów XSD bez konieczności wprowadzania zmian w tych specyfikacjach.

Specyfikacje dotyczą przepisowych formatów oraz wszelkich uprzednio zdefiniowanych wiadomości lub wiadomości tekstowych używanych w wymianie informacji zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/1805.

3.1. Uwagi ogólne

W odniesieniu do wszystkich schematów, które należy przedstawić, stosuje się następujące przepisy:

Wersjonowanie

W celu ułatwienia zarządzania wersjami schematu podaje się atrybut wersji. Umożliwi to aktualizację schematu w przyszłych iteracjach odpowiednio do wymogów biznesowych, przy czym przy wprowadzaniu nowych funkcji i udoskonalień zostaje wskazane, czy nowa wersja jest kompatybilna wstecznie.

Deklaracja schematu i metadane

W stosownych przypadkach w schemacie wykorzystuje się odpowiednie normy i słowniki, stosowane przez system e-CODEX do zapewnienia interoperacyjności, które są niezbędne do właściwej walidacji elementów oraz typów określonych w danym schemacie. Składana dokumentacja może obejmować:

- unijny słownik podstawowy e-Justice,
- elementy zagregowane,
- niekwalifikowane typy danych,
- listę kodów językowych Unii Europejskiej.

W stosownych przypadkach schemat może również zawierać odpowiednie normy ETSI w celu wykorzystania ich definicji.

Adnotacje i dokumentacja

Adnotacje: każdemu elementowi w schemacie zwykle towarzyszą adnotacje. W adnotacjach zawarte są czytelne dla człowieka informacje na temat danego elementu, często określające w jasny i zwięzły sposób jego przeznaczenie lub zastosowanie.

Użycie i możliwość dostosowania

Struktura modułowa: każdą sekcję projektuje się w sposób zapewniający określoną funkcjonalność, a także możliwe jest jej ponowne użycie lub niezależne dostosowanie. To ułatwia dostosowanie schematu do różnych przypadków użycia.

Możliwość rozszerzenia: schemat projektuje się tak, aby umożliwić włączanie nowych elementów lub atrybutów, jeżeli w przyszłości potrzebne będą dodatkowe informacje. Można to osiągnąć poprzez zastosowanie opcjonalnych elementów i sekwencji, które można rozszerzać bez naruszania istniejących wdrożeń.

Struktura możliwa do dostosowania: schemat projektuje się pod kątem umożliwienia w razie potrzeby dodawania lub modyfikowania elementów lub rodzajów danych. Struktura formularza może umożliwiać uwzględnienie zmian w wymogach bez większych modyfikacji projektu.

Elementy opcjonalne: elementy formularza mogą być oznaczone jako opcjonalne, co oznacza, że można je uwzględnić lub pomijać odpowiednio do konkretnych okoliczności.

Schemat projektuje się w taki sposób, aby umożliwić gromadzenie ustrukturyzowanych danych na potrzeby konkretnych wniosków.

Modyfikacje

W projekcie schematu kładzie się nacisk na elastyczność, modułowość i łatwość dostosowania. Złożone typy i elementy opcjonalne zapewniają, by możliwe było użycie schematu w różnych scenariuszach, a zarazem by był on łatwy do modyfikacji i rozszerzenia.

3.2. Przepisowe formaty

Specyfikacje techniczne schematów danych określają ustrukturyzowane ramy przedstawiania formularzy, zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/1805, w formacie XML.

3.3. **Uprzednio zdefiniowane wiadomości**

Uprzednio zdefiniowane wiadomości to formy wymiany informacji ustanowionej w rozporządzeniu (UE) 2018/1805, ale w przypadku których w akcie prawnym nie przewidziano żadnego konkretnego formatu. Ich rodzaje i liczba zostaną określone w trakcie analizy biznesowej i technicznej.

Ich schematy projektuje się tak, aby określały strukturę definicji schematów XML (XSD), zapewniając spójność, strukturę i zgodność z potrzebami biznesowymi.

Zarys kluczowych elementów tych schematów jest następujący:

- Element najwyższego poziomu w tym schemacie musi nosić nazwę odpowiadającą konkretnemu rodzajowi definiowanej wiadomości.
- W ramach tej struktury dodaje się i określa niezbędne pola wymagane dla konkretnego rodzaju wiadomości, zapewniając właściwe przedstawienie elementów danych.

3.4. **Wiadomości tekstowe**

Wiadomości tekstowe to formy prezentacji wymiany informacji, umożliwiające przekazywanie nieustrukturyzowanych lub częściowo ustrukturyzowanych treści, co pozwala na elastyczność przy jednoczesnym zachowaniu zgodności z wymogami regulacyjnymi i biznesowymi. Schemat ten jest zaprojektowany tak, aby określał strukturę definicji schematów XML, którą ustanawia się dla tych komunikatów, i zapewniał spójność i prawidłowe formatowanie.

Zarys kluczowych elementów tych schematów jest następujący:

- Sekcja najwyższego poziomu w tym schemacie musi nosić nazwę odpowiadającą konkretnemu rodzajowi definiowanej wiadomości tekstowej.
- W schemacie określa się niezbędną strukturę wiadomości tekstowej, zarazem umożliwiając odpowiednie uporządkowanie elementów w zależności od wymogów.
- W ramach tej struktury dodaje się i określa niezbędne pola wymagane dla konkretnego rodzaju wiadomości tekstowej, zapewniając właściwe przedstawienie elementów danych.

ZAŁĄCZNIK VII

Cyfrowy standard proceduralny na potrzeby cyfryzacji procedury na podstawie art. 19a rozporządzenia (UE) 2020/1784, wprowadzonego art. 24 pkt 3 rozporządzenia (UE) 2023/2844**1. Wprowadzenie i zakres**

W art. 3 ust. 9 rozporządzenia (UE) 2022/850 w sprawie skomputeryzowanego systemu transgranicznej wymiany danych w obszarze współpracy sądowej w sprawach cywilnych i karnych (system e-CODEX) „cyfrowy standard proceduralny” zdefiniowano jako specyfikacje techniczne dla modeli procesów biznesowych i schematów danych określające elektroniczną strukturę danych wymienianych za pośrednictwem punktów dostępu e-CODEX. Model procesów biznesowych opracowuje się, utrzymuje i aktualizuje przy zastosowaniu normy Business Process Model and Notation (BPMN) lub innych ogólnobranżowych norm dotyczących modelowania procesów biznesowych.

Schematy danych muszą umożliwiać interoperacyjną wymianę danych za pośrednictwem systemu e-CODEX.

W związku z tym do celów cyfryzacji procedury zgodnie z art. 19a rozporządzenia (UE) 2020/1784, wprowadzonym art. 24 pkt 3 rozporządzenia (UE) 2023/2844, w niniejszym załączniku określono specyfikacje techniczne dotyczące:

- a) modeli procesów biznesowych;
- b) schematów danych.

2. Specyfikacje techniczne modeli procesów biznesowych w ramach procedury określonej w art. 19a rozporządzenia (UE) 2020/1784, wprowadzonym art. 24 pkt 3 rozporządzenia (UE) 2023/2844

Specyfikacje techniczne modeli procesów biznesowych uznaje się za specyfikacje minimalne i określają one kluczowe aspekty niezbędne do umożliwienia komunikacji elektronicznej do celów określonych w art. 19a rozporządzenia (UE) 2020/1784, wprowadzonym art. 24 pkt 3 rozporządzenia (UE) 2023/2844, za pośrednictwem zdecentralizowanego systemu informatycznego i obejmują zarówno przypadki komunikacji transgranicznej, jak i – gdy państwa członkowskie zdecydują się wykorzystać w tym celu zdecentralizowany system teleinformatyczny – przypadki komunikacji między podmiotami krajowymi.

Specyfikacje te są następujące:

Doręczenie za pośrednictwem europejskiego elektronicznego punktu dostępu

Sąd doręcza adresatowi pisma za pośrednictwem europejskiego elektronicznego punktu dostępu – sąd doręcza pisma adresatowi, który potwierdza ich odbiór albo odmawia ich przyjęcia na podstawie zastosowanego języka.

3. Specyfikacje techniczne schematów danych

W poniższych punktach przedstawiono przepisy dotyczące specyfikacji technicznych, które stanowią podstawę do opracowania definicji schematów XML (XSD). W specyfikacjach tych zdefiniowano kluczowe elementy i wszelkie inne informacje w celu zapewnienia wyczerpującego opisu na potrzeby opracowania tych schematów.

Opis ma mieć charakter ogólny, umożliwiającą modyfikację i rozszerzenie opracowanych schematów XSD bez konieczności wprowadzania zmian w tych specyfikacjach.

Poniższe specyfikacje dotyczą przepisowych formatów, uprzednio zdefiniowanych wiadomości lub wiadomości tekstowych używanych w wymianie informacji na podstawie procedury określonej w art. 24 pkt 3 rozporządzenia (UE) 2023/2844.

3.1. Uwagi ogólne

W odniesieniu do wszystkich schematów, które należy przedstawić, stosuje się następujące przepisy:

Wersjonowanie

W celu ułatwienia zarządzania wersjami schematu podaje się atrybut wersji. Umożliwi to aktualizację schematu w przyszłych iteracjach odpowiednio do wymogów biznesowych, przy czym przy wprowadzaniu nowych funkcji i udoskonalen jest wskazane, czy nowa wersja jest kompatybilna wstecznie.

Deklaracja schematu i metadane

W stosownych przypadkach w schemacie wykorzystuje się odpowiednie normy lub słowniki, stosowane przez system e-CODEX do zapewnienia interoperacyjności, które są niezbędne do właściwej walidacji elementów oraz typów określonych w danym schemacie. Składana dokumentacja może obejmować:

- unijny słownik podstawowy e-Justice,
- niekwalifikowane typy danych,
- listę kodów językowych Unii Europejskiej.

W stosownych przypadkach schemat może również zawierać odpowiednie normy ETSI w celu wykorzystania ich definicji.

Adnotacje i dokumentacja

Adnotacje: każdemu elementowi w schemacie zwykle towarzyszą adnotacje. W adnotacjach zawarte są czytelne dla człowieka informacje na temat danego elementu, często określające w jasny i zwięzły sposób jego przeznaczenie lub zastosowanie.

Użycie i możliwość dostosowania

Struktura modułowa: każdą sekcję projektuje się w sposób zapewniający określoną funkcjonalność, a także możliwe jest jej ponowne użycie lub niezależne dostosowanie. To ułatwia dostosowanie schematu do różnych przypadków użycia.

Możliwość rozszerzenia: schemat projektuje się tak, aby umożliwić włączanie nowych elementów lub atrybutów, jeżeli w przyszłości potrzebne będą dodatkowe informacje. Osiąga się to poprzez zastosowanie opcjonalnych elementów i sekwencji, które można rozszerzać bez naruszania istniejących wdrożeń.

Struktura możliwa do dostosowania: schemat projektuje się pod kątem umożliwienia w razie potrzeby dodawania lub modyfikowania elementów lub rodzajów danych. Struktura formularza może umożliwiać uwzględnienie zmian w wymogach bez większych modyfikacji projektu.

Elementy opcjonalne: elementy formularza mogą być oznaczone jako opcjonalne, co oznacza, że można je uwzględnić lub pomijać odpowiednio do konkretnych okoliczności.

Schemat projektuje się w taki sposób, aby umożliwić gromadzenie ustrukturyzowanych danych na potrzeby konkretnych wniosków.

Modyfikacje

W projekcie schematu kładzie się nacisk na elastyczność, modułowość i łatwość dostosowania. Złożone typy i elementy opcjonalne muszą zapewniać, by możliwe było użycie schematu w różnych scenariuszach, a zarazem by był on łatwy do modyfikacji i rozszerzenia.

3.2. Przepisowe formaty

Specyfikacje techniczne schematów danych określają ustrukturyzowane ramy przedstawiania formularza L, zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2020/1784, w formacie XML.

3.3. Uprzednio zdefiniowane wiadomości

Upřednio zdefiniowane wiadomości to formy wymiany informacji ustanowionej w rozporządzeniu, ale w przypadku których w akcie prawnym nie przewidziano żadnego konkretnego formatu. Ich rodzaje i liczba zostaną określone w trakcie analizy biznesowej i technicznej.

Ich schematy projektuje się tak, aby określały strukturę definicji schematów XML (XSD), zapewniając spójność, strukturę i zgodność z potrzebami biznesowymi.

Zarys kluczowych elementów tych schematów jest następujący:

- Element najwyższego poziomu w tym schemacie musi nosić nazwę odpowiadającą konkretnemu rodzajowi zdefiniowanej wiadomości.
- W ramach tej struktury dodane i określone zostaną niezbędne pola wymagane dla konkretnego rodzaju wiadomości, zapewniające właściwe przedstawienie elementów danych.

3.4. **Wiadomości tekstowe**

Wiadomości tekstowe to formy prezentacji wymiany informacji, umożliwiające przekazywanie nieustrukturyzowanych lub częściowo ustrukturyzowanych treści, co pozwala na elastyczność przy jednoczesnym zachowaniu zgodności z wymogami regulacyjnymi i biznesowymi. Schemat ten jest zaprojektowany tak, aby określał strukturę definicji schematów XML (XSD) dla tych wiadomości, zapewniając spójność i prawidłowe formatowanie.

Zarys kluczowych elementów tych schematów jest następujący:

- Sekcja najwyższego poziomu w tym schemacie musi nosić nazwę odpowiadającą konkretnemu rodzajowi definiowanej wiadomości tekstowej.
 - W schemacie określa się niezbędną strukturę wiadomości tekstowej, zarazem umożliwiając odpowiednie uporządkowanie elementów w zależności od wymogów.
 - W ramach tej struktury zostaną dodane i określone niezbędne pola wymagane dla konkretnego rodzaju wiadomości tekstowej, zapewniające właściwe przedstawienie elementów danych.
-

ZAŁĄCZNIK VIII

Harmonogram wdrażania

Harmonogram wdrażania, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lit. f) rozporządzenia (UE) 2023/2844, przedstawia się następująco:

- a) Komisja udostępni państwom członkowskim w pełni opracowane, przetestowane i wystarczająco stabilne oprogramowanie wzorcowe, które można wdrożyć w środowisku produkcyjnym, do którego mają dostęp użytkownicy końcowi, wraz z towarzyszącą mu dokumentacją, najpóźniej cztery miesiące przed datą rozpoczęcia stosowania art. 3 i 4 rozporządzenia (UE) 2023/2844, określoną w art. 26 ust. 3 tego rozporządzenia;
- b) w odniesieniu do aktów prawnych wchodzących w zakres niniejszego rozporządzenia wykonawczego Komisja udostępni państwom członkowskim – najpóźniej cztery miesiące przed datą rozpoczęcia stosowania art. 3 i 4 rozporządzenia (UE) 2023/2844 określoną w art. 26 ust. 3 tego rozporządzenia – wersję bazy danych właściwych sądów (organów), która jest w pełni opracowana, przetestowana i wystarczająco stabilna, aby mogła zostać wdrożona w środowisku rzeczywistym, w którym mają do niej dostęp użytkownicy końcowi, wraz z dokumentacją towarzyszącą;
- c) w odniesieniu do aktów prawnych objętych zakresem niniejszego rozporządzenia wykonawczego państwa członkowskie dokonają pełnej aktualizacji danych w bazie danych właściwych sądów (organów) (CDB) w najkrótszym możliwym terminie, ale nie później niż miesiąc przed datą rozpoczęcia stosowania art. 3 i 4 rozporządzenia (UE) 2023/2844, określoną w art. 26 ust. 3 tego rozporządzenia;
- d) instalacja oprogramowania wzorcowego przez właściwe organy zostanie zakończona najpóźniej na miesiąc przed datą rozpoczęcia stosowania art. 3 i 4 rozporządzenia (UE) 2023/2844, określoną w art. 26 ust. 3 tego rozporządzenia;
- e) dostosowania krajowych systemów informatycznych niezbędne do zapewnienia zgodności z wymogami zdecentralizowanego systemu informatycznego zostaną zakończone najpóźniej na miesiąc przed datą rozpoczęcia stosowania art. 3 i 4 rozporządzenia (UE) 2023/2844, określoną w art. 26 ust. 3 tego rozporządzenia.